உ சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

சிதம்பரம்

மறைஞானசம்பந்தநாயனார்

அருளிச்செய்த

மகாசிவராத்திரிகற்பமுதலியன

இவை,

திருக்கைலாசபரம்பரைப்

பொம்மபுரம்

ஸ்ரீ-சிவஞானபாலயதேசிகராதீனத்துச்

சிதம்பரம் ஈசானியமடம்

ஸ்ரீமத் - இராமலிங்கசுவாமிகளவர்களால்

பரிசோதிக்கப்பட்டு

ஷை. சுவாமிகளெழுதிய சூசனமுதலியவற்றோடு

சென்னைக் கிரிஸ்டியன் காலேஜ்

தமிழ்ப்பண்டிதர்

இரத்தினவேலுமுதலியாரால்

தமது

பண்டித மித்திர யந்திர சாலையில்

அச்சிற்பதிப்பிக்கப்பட்டன.

சிவமயம்.

க. மகாசிவராத்திரிகற்பம்.

உ. மாதசிவராத்திரிகற்பம்.

௩. சோமவாரசிவராத்திரிகற்பம்.

௪. சோமவாரகற்பம்.

ரு. வருத்தமறவுய்யும்வழி.

௬. உருத்திராக்கவிசிட்டம்

எ. திருக்கோயிற்குற்றம்.

க. ஷை நூல்களின் சூசனம்.

உ. சிவராத்திரிபுராணத்தில்சிவராத்திரிமான்மியச்சருக்கம்

இவை இதிற் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன.

விலை அணா - ௪.

உ

கணபதிதுணை.

முகவுரை.

இந்நூலாசிரியர் வேளாளர்குலத்திலே பரம்பரைச்சைவாசாரியர் மரபிலுதித்து, மறைஞானசம்பந்தரெனத்திருநாமம் பெற்று இளம்பருவத்திலேயே இலக்கிய இலக்கண முதலிய கருவிநூல்களையும் சைவசித்தாந்த சாத்திரங்களையும் சிவாகமாதிகளையும் நல்லாசிரியரைவழிபட்டு முறையினாய்ந்து, வடமொழி தென்மொழிகளில் வல்லராய், அவற்றினுண்மைப் பொருள்களை ஐயந்திரிபறத்தெளிந்து, மெய்யுணர்வுடையராகி, நன்மாணாக்கர்களுக்குக் கல்விகற்பித்தலோடு ஞானோபதேசமும் புரிந்துகொண்டு, சிதம்பரத்திலே வீற்றிருந்தவர்.

இத்தகைய இவர் தாம்பெற்ற அரும்பேறு தமிழ்நாடுமுற்றும்பெறுவான் கருணைமேலீட்டினால் சிவஞானசித்தியார் சுபக்ஷத்திற்கு ஒரு அரியஉரையும், உபாகமங்களுளொன்றாகிய சிவதருமோத்தரமும், தாம்பயின்ற சிவாகமங்களின்வழியே சைவசமயநெறி பரமததிமிரபானு சங்கற்பநிராகரணம் இறைவனூற்பயன் பஞ்சாக்கரமாலை சிற்றம்பலநாடிமாலை மகாசிவராத்திரிகற்பம் மாதசிவராத்திரிகற்பம் சோமவாரசிவராத்திரிகற்பம் சோமவாரகற்பம் வருத்தமறவுய்யும்வழி உருத்திராக்கவிசிட்டம் திருக்கோயிற்குற்ற முதலியவைகளும், அருணகிரிபுராணமும் தமிழில் அருளிச்செய்திருக்கின்றனர். இவரருளியவெல்லாம் யாவரும் விதிவிலக்குக்களையறிந்து உண்மைதெளிந்து முத்தியின்பம் தலைக்கூடுதற்கு முக்கிய சாதனமாக உள்ளவைகளேயாம்.

இவற்றுள், அச்சிற் பதிக்கப்படாதன வெல்லாம் பதிக்க வேண்டுமென்று திருக்கைலாசபரம்பரைப் பொம்மபுரம் ஸ்ரீ சிவஞானபாலையதேசிகராதீனத்துச் சிதம்பரம் ஈசானியமடம் ஸ்ரீமத்-இராமலிங்கசுவாமிகளவர்கள் மிகமுயன்றும் எங்குங் கிடைப்பது அருமையாக, அவைமுற்றும் ஒருங்கு எழுதப்பட்டவொருபிரதி சிதம்பர சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலை அதிபதியவர்களாகிய ஸ்ரீமத் சதாசிவப்பிள்ளையவர்கள் பாற் கிடைத்தது. அதில் மகாசிவராத்திரிகற்பமுதலிய இவ்வேழும் எழுதிக்கொண்டு பின்னொருநாள் நாடியவழி அப்புத்தகம் எய்தாற்றானே தவறினமையின் பொருள்கள் யாவருள்ளும் இவற்றை ஒருவாறு வெளிவிடுத்தல் வேண்டுமென் றுன்னுங்கால் இந்நூல்களிலிருந்தகுறைபாடுகளைப் பலபுராணாதிகளின் றுதவிகொண்டு திருத்தி, முக்கியமாக வேண்டப்படுவன சிலவற்றிற் குறிப்புக்களும் நசனங்களுடனே எழுதியனுப்ப, அவ்வாறே யச்சிற் பதிப்பிக்கப்பட்டன. பதிக்குங்கால் எனக்குக் கிடைத்த சிவராத்திரிகற்பம் சோமவாரகற்பமென்னும் பிரதிகளிலும் முற்கண்ட குறைபாடு நீங்கியிருந்தன. ஆதலின், இவ்வேழு நூல்களுளும் மற்றும் அச்சிடப்படாதன பரமதிமிரபானுமுதலிய நூல்களுள்ளனவும் ஏற்றுங்கிடைக்கப்பெற்றுள்ளவர்கள் தயைகூர்ந்தவற்றினை அச்சுப்பாடமாக்கி யொருங்குவெளிவிடுதல் வேண்டுமென்பது உத்தேசம். இச்சிறந்த அரியநூல்கள் கிடைக்கப்பெற்றிருந்தும் யாவருக்கும் பயன்படுமாறு புரியாது வைத்திருந்து செல்முதலியவைகட்கு இரையாகவிடுவது மாண்பன்று. இங்ஙனம் உபகரித்தற்குணமின்மையானே ஒருவர்க்கும் பயன்படாதொழிந்தநூல்கள் எண்ணிறந்தனவென்பது எவருமறிந்த விஷயமேயாகலின் யாம் அதுபற்றி விரித்திலம்.

ா. இரத்தினவேலு முதலியார்.

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மகாசிவராத்திரிகற்பம்.

உலகம் புரிய வுமைபெற்ற கைக்கை
மலையினடி வாரஞ்சேர் வாம். ௧.

உலகமும் பல்லுயிரு மொன்றி நிறைந் தோங்கி
யிலகுமமலன் சிவமென் பேம். ௨.

அனைத்துயிரு நீங்கா வமலனே நீங் காளென்
மனத்தினுமுள் ளான்குறையென் மற்று. ௩.

சந்தனடி பந்தனடி கட்டொலாவேந் தன்முதலோர்
சந்திருத்தா ளும்பணியாந் தாழ்ந்து. ௪.

ஆகமத்து மாராய்ந் தமலசிவ ராத்திரியின்
மாகத்திற் பூசனைசொல் வாம். ௫.

---

(௧) அதிகாரமென்பது இரட்டுறமொழிதல். (௨) இக்கற்பத்திலுள்ள சிவபூசாவிதி [illegible] காணப்படாமையின் இந்நூலாசிரியரருளிய பரமதிமிரபானுவிலுள்ள துதி [illegible] ஈண்டுச் சேர்க்கப்பட்டது. (௩) சௌரமானப்படி கும்பத்திற் சூரியனிருக்கும்பொழுது வருமாசி மாத அபரபக்கச்சதுர்த்தசி உத்தமமும், சாந்திரமானப்படிவரும் மாகமாத அபரபக்கச்சதுர்த்தசி மத்திமமும், சாந்திரமானப்படிவரும் பால்குனமாத அபரபக்கச்சதுர்த்தசி அதமமும் என்று காரணம் காமிகமுதலிய ஆகமங்களினும், சாந்திரமானப்படி மார்கழியில்வருந் தை மாதத்திற்கு விவாகமுதலிய சுபகாரியங்களில் நிஷேதஞ்சொல்லப்பட்டிருப்பதுபோலத் தை மாதத்தில் வருகிற மாகமாதசிவராத்திரி கொள்ளலாகாதென அமாந்தத்திற்கு நிஷேதஞ்சொல்லப்பட்டிருத்தலின் சௌரமானப்படி மாசிமாதத்தில்வரும் சாந்திரமான மாகமாசமே மாகமாசமெனக்கொள்ளல்வேண்டுமென்று மேற்படி காமிகம் புரோத்கீதமுதலிய ஆகமங்களினுங் கூறப்பட்டிருத்தலான் ஈண்டுக்கூறுவது அவ்வுத்தமமாத சிவராத்திரியேயென்பார் "மாகத்தில் அமலசிவ ராத்திரியின் பூசனை சொல்வாம்" என்றார்.

மாகத் தபரதிர யோதசியோ டேபதினான்
கேசவா ரத்தினிசை யின். ௬.

அற்றைநிசி யிற்சிவன்றா ளர்ச்சிக்க பாசவித
மற்றமலன் பாதமடை வார். ௭.

சத்திமய மேபதின்மூன் றாம்பிற் சதுர்த்தசியச்
சத்திமான் மேனியே தான். ௮.

திரயுதிர யோதசிநா லேயொன்றி லேடே
யொருநா ழிகைபதினான் குள். ௯.

ஒன்றியுறி னுத்தமத்தி னுத்தமமே சத்திமயங்
குன்றியுறி னுத்தமமாக் கொள். ௧௦.

ஒன்றுடனு மொன்றாச் சதுர்த்தசியி னர்ச்சிக்க
மன்றவரு தான்மத்தி மம். ௧௧.

ஒன்றிற் சதுர்த்தசியி லேடே யமாவாசை
மன்றவரு தானதம மாம். ௧௨.

கூடினமா வாசைபதி னான்கிறுதிக் கூறுதனிற்
கூடுமதற் குப்பெயர்கு கு. ௧௩.

புரிந்தார் குகுப்புணர்ந்த பொல்லாநாட் பூசை
யெரிந்தார் நிரயத் திழிந்து. ௧௪.

வைதிகர்க்கே பாங்கமா வாசைச் சதுர்த்தசிதான்
சைவர்க் கதன்முன்னாட் சால்பு. ௧௫.

திதித்திரயஞ் சேர்ந்த சிவராத் திரிதான்
மதிக்கிலிரு வர்க்கும் வரம். ௧௬.

அற்றைநிசி யந்தத் தமாவாசை தான்வந்து
பற்றுதன்முன் பூசையினைப் பண். ௧௭.

---

(௮) மயம - வடிவம. பின் - என்பது அபரபக்கம். (௧௦) சத்திமயம் - என்பது திரயோ தசித்திதி. (௧௩) குகுவெனபதற்கு, சந்திரதரிசனமில்லாத தென்பதுபொருள்.

தந்தமக்குத் தக்கசம யத்தினருஞ் சித்தார்க்குச்
சிந்துமிடர் வாய்க்குஞ் சிறப்பு. ௧௮.

அருச்சனையில் லாருறங்கா தற்றைநிசி முற்றுஞ்
சரிக்கசிவன் றாள்வணங்கித் தாம். ௧௯.

தரிக்க கவுதுகமுன் னாளதன்பின் னாளிற்
பிரிக்கவுண லாதி பிற. ௨௰.

ஆடிநீர் வேண்டுமுப யோக விதமனைத்துந்
தேடிச் சிவபூசை செய். ௨௧.

புரிகயா மந்தோறும் பூசைநிசி வேலை
பரிவுறவே நூல்விதியைப் பார்த்து. ௨௨.

ஆட்டுக கவ்வியம்பஞ் சாமிர்தந் தேனிகளி
னீட்டியநீர் யாமமுறை யின். ௨௩.

சர்க்கரைசேர் பானெய் ததியென்ற வோரைந்து
மறபுதனுங் காட்டுமமிர் தம். ௨௪.

தாவித்துக் கவ்வியத்தைப் போலத் தனித்தனியே
யாவித் தரன்முடிமே லாட்டு. ௨௫.

சாத்துக வில்வமலா சாதிநந்தி யாவர்த்தப்
பூத்தனையும் வேலைமுறை புக்கு. ௨௬.

முறையுறவே முற்கான்னம் பாயசந்தி லான்ன
மிறைமுன்சுத் தான்னமுநீ யேற்று. ௨௭.

பரிவுறவே பாத்திய மாதி யனைத்தும்
புரிகவிதி பார்த்துணர்ந்தின் போடு. ௨௮.

(௨௰) கௌதுகம் - இரக்ஷாபந்தனம். (௨௭) முற்கம் - பச்சைப்பயறு. (௨௨-௨௩-௨௭) இவற்றிற்கூறப்படுவனவற்றை முதற்சாமமுதல் நான்குசாமங்களுக்கும் முறையேகொள்க. (௨௪) இதிற்கூறப்படுவது ரஸபஞ்சாமிர்தமெனவும் இதனோடு வாழைப்பழம் பலாப்பழம் மாமபழம மூன்றுங்கூட்டின் அது பலபஞ்சாமிர்தமெனவும் பெயர்பெறும். (௨௫) தாவித்தல் - தாபித்தல். ஆவித்தல் - ஆவாகித்தல் என்பர்.

பசிக்கழிந்தா னீரலீது பால்பழந்தா னற்பம்
புசிக்கமுதல் யாமம்பூ சித்து. ௨௯

அற்றை நிசியுறங்கா தர்ச்சித்துப் பாரணத்தை
மற்றையநாட் செய்கை வரம். ௩0

ஆரணனை யர்ச்சித் தமுதருத்தி யன்பர்க்குப்
பாரணத்தை நீபின்பு பண். ௩௧

பாரணஞ் செய்தான் பகலுறங்கி னூற்றவனா
யாரணனைக் கொன்றபழி யாம். ௩௨

உறங்கினன் சாந்தியெனு மோமம் புரிக
மறைந்துகெடு மேயந்த மாசு. ௩௩

அங்குர மாதி யியற்று வகவினையு
மங்குமுறை செய்நூன் மதித்து. ௩௪

அக்கால மாகச் சதுர்த்தசியி னர்ச்சித்துப்
புக்கான்வே டன்மேற் புரம். ௩௫

தூர்த்தன் சுகுமார னந்தணன்மா சப்பூசை
பார்த்தான்கீ தத்தாசைப் பட்டு. ௩௬

அற்றான்முன் செய்த வலவல வினையனைத்தும்
பெற்றான் சிவபுரத்தைப் பின். ௩௭

நின்மலனை நூல்விதியி னர்ச்சித்த நேசர்க்குப்
பன்னவல்லா ராரே பலம். ௩௮

கடனுறவிக் கற்பத்தைக் கற்றவர்கேட் டாரு
மடைவரம லன்சிவலோ கம். ௩௯

மகாசிவராத்திரிகற்பம் முற்றிற்று.

---

(௩0) பாரணம் - சதுர்த்தசியுண்டபின்னுண்ணும் போசனமெனப்படும். (௩௭) அவலவினை - பாவச்செயல. (௩௯) கற்பம் - விதி.

சிவமயம்.

மாதசிவராத்திரிகற்பம்.

மாதசிவ ராத்திரியுஞ் சொல்வா மலமறுக்கும்
போதகன்பா தத்தார்வம் பூண்டு. ௧.

பங்குனிக்குஞ் சித்திரைக்கும் வைகசிக்கும் பாங்கபர
திங்களென வேநீ தெளி. ௨.

இரண்டுடதின் மூன்றைந் தெனுந்திதியிற் பூசை
யிரண்டற் வீசற் கியற்று. ௩.

முந்தியுறும் பக்கந்தா னானிமுத லைப்பசியே
யந்தமிவற் றிற்பாங்கே யாம். ௪.

மூன்றெட்டு முந்நான்கைந் தேழு முறையுறவே
யான்றதிதி நாளருச்சி யாங்கு. ௫.

இருபக்கங் கார்த்திகைக்கு மார்கழிக்கு மேய்க்த
மிருநான்கீ ராறுதிதி யெண். ௬.

புரிசிவ பூசையினைப் பூருவபக் கத்தி
னிருநான்கிற் றைமாசத் தின். ௭.

இட்டலிங்கந் தன்னிற் பரார்த்தத்து மிம்முறையே
யிட்டமுறப் பூசை யியற்று. ௮.

பாரணத்தை மற்றையநா டன்னிற் பகற்பனுக
பூரணையைப் பூசை புரிந்து. ௯.

இரண்டு படினே திதியிரவி னேற்றந்
திரண்டதிதி தானே சிறப்பு. ௧௦.

(௧) போதகன் - யானைமுகவிநாயகன். (௨) அபரதிங்கள் - ஈண்டு அபரபக்கம் இச்செய்யுண்முதலியவற்றிற் கூறப்படுமாதங்கட்கு அவ்வவற்றின்கீழ்க் கூறப்படும் இலக்கமுள்ள திதிகளை முறையே கூட்டிக்கொள்க.

இந்தமுறை மீன மெழுவாய் மகரந்தா
னந்த மிவற்றனைத்து மாம். ௧௧.

அற்றாரே பாவ மருச்சித்தா ரிந்தமுறை
பெற்றார் சிவலோகம் பின். ௧௨.

அங்குர மாதி விதியறிந்தே யாகமத்தி
லிங்கியற்றி னன்றென்றே யெண். ௧௩.

இந்த வியலை யெழுதிற் படித்திடினும்
பந்தவினை போமுறுமின் பம். ௧௪.

மாதசிவராத்திரிகற்பம் முற்றிற்று.

சிவமயம்.

சோமவார

சிவராத்திரிகற்பம்.

தந்திமுகன் றாணிணைவாங் தானே தருமெம்முட்
சிந்தனை செய்வ சிறப்பு.

சொல்வா மினிச்சோம வாரசிவ ராத்திரியு
மெல்லாஞ் சிவமென் றெணி.

சந்திரவா ரத்துதயந் தங்கியமா வாசைநிசி
யந்தியயா மத்திலுமுற் றால்.

ஒருமூன்று கோடிசிவ ராத்திரியொ டொக்கும்
பரமசிவ னைப்பூசை பண்.

அந்தியயா மத்தி னொராநா ழிகையுறினு
மந்தியயா மத்தினிறை வாம்.

அற்றிடினே யந்தியயா மத்தினமா வாசைசிறி
தற்றநிசி பூசைவர மன்று. கூ.

மற்றையநாட் பூசை முடித்து மறையவர்க்கு
நற்றவர்க்கு மோதனத்தை நல்கு. எ.

அருந்தியதன் பின்றுறங்கா தன்றுபக லெல்லா
மிருந்துசிவன் பாதமல ரேத்து. அ

அருச்சித்தா ரிவ்வா றரித்துமல மெல்லாம்
பரித்திருப்ப ரீசன் பதம். கூ.

உத்தரபக் கத்திற் சதுர்த்தசிமுன் றேதுமுறை
யொத்துறினே யவ்வாரத் துள். க0.

அற்றை நிசியு மரியசிவ ராத்திரியாம்
பற்றறுப்பா னைப்பூசை பண். கக.

பண்ணிடுக மற்றையநா ளைப்பகலிற் பூசனையைப்
பண்ணியதன் பின்பா ரணம். கஉ.

அருத்தித் தவத்தார்க்குப் பின்று மருந்திற்
பரிப்பார் விரத பலம். கங.

புரிந்தார்க ளிந்தநிசி யிற்சிவனைப் பூசை
பிரிந்தான் சிவலோகம் பெற்று. கச.

அண்டமனைத் தும்மொடுங்கும் போதகநோ யற்றமலங்
கண்டிதினைப் பார்சிவபோ கம். கரு.

உறவ ருகந்தாரு மிந்நோன் புளத்தே
யறவர்கா மாதிகல சம். கசு.

ஓர்ந்தார்க ளிந்தவிய றந்தமுளத் தூணமலச்
தீர்ந்தே தினைப்பார் சிவம். கஎ.

சோமவாரசிவராத்திரிகற்பம் முற்றிற்று.

சிவசண்முகன்றுணை.

சிவராத்திரிகற்பசூசனம்.

முன்னொரு கற்பவிறுதியிலே, பிரமதேவர்முதலிய பிரபஞ்சமனைத்துஞ் சிவத்திலொடுங்க, அவ்விரவிலே உமாதேவியார் சிவபெருமானை வேதாகமவிதிப்படி நான்கு யாமமும் அருச்சித்து, அவ்விரவுபுலர்ந்தபின் அப்பெருமானையிறைஞ்சி, "யான்வழிபட்ட இவ்விரவு சிவநிசியென வழங்கவும் இந்நிசியிலே நான்குயாமமும் பூசைபுரிந்தவர் முத்தியெய்தவும் அருளவேண்டும்" என வேண்டி வரம்பெற்றனர். இதுவே சிவராத்திரி வரலாறென்பர்.

இஃதன்றியும், மற்றொரு கற்பவிறுதியிலே, பிரளயவெள்ளத்தாழ்ந்த வுலகைத் திருமால் வராகவுருக்கொண்டு தூக்கி நிறுவி, மேருவாதிய மலைகளை அதற்காதாரமாக நாட்டி, பின்னர்த் தமது நாபிக்கமலத்துதிப்பித்த பிரமதேவருக்கு உலகைப்படைக்குமாறு பணித்து, தாந் திருப்பாற்கடலை யடைந்து அறிதுயிலமர்ந்திருக்க; அப்பிரமதேவர் முன்போல யாவும் படைத்துத் தாமே இறைவரெனத்தருக்கித் தம்மாலாக்கப்பட்ட அனைத்தையும் நாடிவருங்கால், அத்திருப்பாற்கடலையெய்தி, ஆங்குள்ள திருமாலையெழுப்பி, நீ யாவனென வினவினர். அவர் யானே யாவுநல்கும் பரம்பொருளெனலும், பிரமதேவர் யாவுநல்கும் பரம்பொருள் யானேயாக நீ யிங்ஙனமிசைப்பதென்னெனக் கலாம்விளைத்தனர். இவ்வாறு இருவரும் கலாய்த்து அஸ்திரசஸ்திரங்களாற் போர்புரியுங்கால் இருவர்க்கு மிறுதியெய்தாவாறு இடையே சிவபெருமான் அனற்பிரட்சிவடிவாய்ச் சிவலிங்கவுருக்கொண்டு திகழ்ந்தனர்.

சிவராத்திரிகற்பசூசனம்.

நிகழ்ந்த அவ்விலிங்கோற்பவகாலமாகிய அம்மாசிமாத அபர பக்கச் சதுர்த்தசியோடுகூடிய நடுவிரவே சிவராத்திரியெனப்பட்டது. பின்னரவ்விருவரும், அச்சோதிலிங்க ரூபவடிவின் அடிமுடிகாண்பான் றொடங்கி, இயலாமையின் மீண்டு, அப்பெருமானை வழிபட்டு, அக்கடவுளருளியவாறே ஆதியில் அம்பிகை நோற்ற அச்சிவராத்திரி விரதத்தைத் தாமும் நோற்றலுடையராய், நாலுயாமமும் பூசித்து வரம்பெற்றுத் தேவிமார்களோடு தம் பதவிகளையடைந்து வாழ்ந்தின்புற்றனர். என்பதும் ஒன்று. இவ்விருசரிதமும் வேதாகமபுராணசித்தமே.

இச்சிவராத்திரி மகாசிவராத்திரி மாதசிவராத்திரி பக்கசிவராத்திரி வாரசிவராத்திரி நித்தியசிவராத்திரி என ஐவகைப்படும். அவற்றுள், மகாசிவராத்திரி உத்தமோத்தமம் உத்தமம் மத்திமம் அதமமென நான்குவகைப்படும். இந்நான்கனுள், இரவிலே திரயோதசிதிதி மிக்கிருப்பச் சதுர்த்தசி குறைந்து வருவது உத்தமோத்தமம். திரயோதசிகுறையச் சதுர்த்தசி மிக்குவருவது உத்தமம். இரவுமுழுமையும் சதுர்த்தசியே வருவது மத்திமம். சதுர்த்தசி அமாவாசையோடுகூடிவருவது அதமம் என்பதே இந்நூலாசிரியர் தாங்கொண்ட றுணிபு.

இவ்வாறன்றிச் சூரியோதயந் தொடுத்து அஸ்தமயனபரியந்தம் திரயோதசியிருக்கப் பின் சதுர்த்தசிவந்து அற்றையிரவும் மறுநாட்பகல் அஸ்தமயனபரியந்தமும் இருப்பது உத்தமோத்தமம். சூரியாஸ்தமயனத்திற்குப் பின் சதுர்த்தசி கூடி மறுநாள் அஸ்தமயனத்துக்குப் பின்னும் நிற்பது உத்தமம். சூரியோதயந் தொடுத்து மறுநாட்சூரியோதயம் வரையிற் பொருந்திநிற்குஞ் சதுர்த்தசியும் அஸ்தமயனத்துக்குமுன் கலக்குஞ் சதுர்த்தசியும் அஸ்தமயனத்துக்குப் பின் ஏழுநாழிகை அல்லது பத்துநாழிகைக்குமேல் கூடுஞ் சதுர்த்தசியும் மத்திமம். இரவிலே இருபதுநாழிகை அல்லது பதினேழரைநாழிகைவரை சதுர்த்

தசி நிற்க அப்பால் அமாவாசைவந்து கூடுவது **அதமம்** என்ப
தும் நூற்றுணிபே.

அற்றேல், அஃதாகுக. விநாயகசதுர்த்தி மத்தியான்ன
வியாபகமும் பார்வணசிராத்ததிதி அபரான்ன வியாபகமும்
பிரதோஷம் சாயங்காலவியாபகமும் சிவராத்திரி பிரதோஷ
அர்த்தராத்திரிகளின் வியாபகமும் நரகசதுர்த்தசி அருணோ
தய வியாபகமும் பெறுவதே முக்கியமென்றும், சிவராத்திரிக்
குச் சதுர்த்தசிவியாபகம் வேண்டப்படுங்கால மிரண்டனுள்
பூசாரம்பகாலமாகிய பிரதோஷகால வியாபகம் இல்லாதொழி
யினும் இலிங்கோற்பவ காலமாகிய அர்த்தராத்திரி வியாபகம்
ஆவசியகம் வேண்டுமென்றும், அர்த்தராத்திரியே இலிங்கோற்
பவ விசேடகாலமாகலின் அதிலொரு கலையளவேனும் சதுர்த்
தசிவந்துகூடுமாயின் அதுவே சிவராத்திரியென்றும், அர்த்த
ராத்திரிக்குப்பின் சதுர்த்தசிவந்து மற்றைநாள் அர்த்தராத்திரி
வரையுமிருக்க, அதற்குமேல் அமாவாசை வந்துகூடினும் பிந்
திய இரவை கொள்ளத்தக்கதென்றும் ஆகமாதிகள் விதித்தலா
னும்; திரயோதசியோடு சதுர்த்தசிகூடுவதே சிவராத்திரி
யென்பது ஆகமாதிகளின் கருத்தாயின் அங்ஙனங் கூறுவதே
மரபாக அவை அங்ஙனங்கூறாது, உத்தமோத்தமம் உத்தமம்
மத்திமம் அதமமென்னும் சிவராத்திரிகளின் பகுப்புக்களையும்
இலக்கணங்களையும் அவைகளை யனுட்டிக்கு முறைமைகளை
யும் தனித்தனிச் சாற்றுதலானும், அர்த்தராத்திரிக்கு முன்னும்
பின்னும் சதுர்த்தசி எவ்விரவில் வியாபித்திருக்கின்றதோ
அவ்விரவே சிவராத்திரி; அதிற்றானே சிவனைப்பூசித்தல்வேண்டு
மென்று காமிகத்தும் குமாரதந்திரத்தும் கூறப்பட்டிருத்தலா
னும், திரயோதசியோடு கூடினும் அமாவாசையோடு கூடி
னும் எவ்விரவில் அர்த்தராத்திரி வியாபகமாகச் சதுர்த்தசி
யிருக்கின்றதோ அவ்விரவே சிவராத்திரியென்று சுவாயம்பு

வாகமத்தும் கிரணாகமத்தும் துணிபுகூறலானும், அர்த்தராத்திரிக்குள்ளேயாவது அதனளவாவது சதுர்த்தசியிருக்க அர்த்தராத்திரிவேளையில் அமாவாசைவந்து கூடுவதுதான் பிரமகத்தியாதி தோஷங்களைத்தரும், பின்னர் ஒருநாழிகை கழித்துவரினும் அதற்கு அத்தோஷமில்லையென்று சிந்தியமுதலிய ஆகமங்களில் விளக்கலானும், திரயோதசியோடு கூடிய சதுர்த்தசியிற்றானே சகல பிரயத்தனமுஞ்செய்து சிவபூசைமுதலியன செய்தல் வேண்டுமென்பது திரயோதசியோடு கூடிய சதுர்த்தசி முக்கியகாலத்திருப்ப அதனைவிட்டு அமாவாசையோடு கூடியதில் செய்தலாகாதென்னுங் கருத்துப் பற்றியதே யாகலானும், பிறவாற்றானும் சிவராத்திரிக்கு இலிங்கோற்பவகாலத்துச் சதுர்த்தசி வியாப்தியே பிரதானமென்று ஏற்படுகின்றது.

அங்ஙனமாக இந்நூலாசிரியர், சிவாகமாதிகளில் மிகத் தேர்ந்தவராய், அவற்றின் வழியே பரமததிமிரபானு சங்கற்ப நிராகரணம் சைவசமயநெறி இறைவனூற்பயன் முதலியவும் *சர்வோக்தமென்னும் மூலசிவாகமத்தின் உபாகமங்களைந்தனுளொன்றாகிய சிவதருமோத்தரமும் தமிழில் அருளிச்செய்தவராயிருந்தும், இவர் இரவிலே இருபத்தொன்பது நாழிகைக்குமேல் சதுர்த்தசி ஒருநாழிகை கலப்பினும் அதுவே உத்தமோத்தம சிவராத்திரியென்னும் வாக்கியம் விதி விலக்கு துதியென்னும் மூவகை வாக்கியத்துள் துதிவாக்கியமேயாகவும், அதை விதிவாக்கியமாகக் கொண்டது மாறன்றோவெனின், மாறன்மை காட்டுதும்:—

இரவில் இரண்டாம்மூன்றாம் யாமங்களே மகாநிசியெனப்படுமென்று பராசரஸ்மிருதியாதிகளினும், அதனுள்ளும் பதினைந்து நாழிகைக்குமேல் பதினேழரை நாழிகைக்குட்

* சர்வோக்தத்தின் உபாகமங்களைந்தாவன - ஈசானம் சிவதருமம் சிவதருமோத்தரம் திவ்யபுரோக்தம் குபேரம் என்பன.

பட்டகாலமே மகாநிசியென்றுசுவாயம்புவாகமத்திலும் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. மேலும் இக்கருத்தேபற்றி இரண்டாம் மூன்றாம் யாமங்களே மகாநிசியாம். அதன் மூன்றுபாகத்துள் *இரண்டாம் பாகம்வரை திரயோதசியிருக்கப் பின் சதுர்த்தசி வருவதும் அத்தகைய திரயோதசியோடு சதுர்த்தசி இத்தகைய மகாநிசியில் வியாபித்திருப்பதுவுமே உமாசிவராத்திரியெனப்படும். அதுவே † உத்தமோத்தமமென்று முறையே விஜயாகமத்திலும் சிவரகசியத்திலும்; அர்த்தராத்திரிக்குமுன் திரயோதசியும் சதுர்த்தசியும் கலந்துவருவது உத்தமத்தில் மத்திமமென்று கிரணத்திலும்; அஸ்தமித்து நாலுநாழிகைவரை திரயோதசியிருக்கப் பின் சதுர்த்தசிவருவதும் பகல் முழுமையும் திரயோதசியிருக்க இரவில் சதுர்த்தசிவருவதும் உத்தமத்திலதமமென்று முறையே காரணம் விஜயமென்னும் ஆகமங்களிலும்; பகலும்இரவும் சதுர்த்தசியே யிருப்பது மத்திமத்தி லுத்தமமென்று சூக்ஷுமாகமத்திலும்; இரவில் ‡எட்டாம் பாகத்திற் சதுர்த்தசிவருவதும் இரவில் இருபத்தொன்பது நாழிகைக்குமேற் சதுர்த்தசிவருவதும் இரவில் திரயோதசியேயிருக்கப் பின் சதுர்த்தசி ஒரு ¶ கலையளவேனும் வருவதும் மத்திமத்தில் மத்திமமென்று முறையே விஜயம் வாதுளம் காமிகமென்னுமாகமங்களிலும்; உதயத்தில்

* மகாநிசியின் இரண்டாம்பாகம்வரை திரயோதசியிருக்க வென்பதற்கு - இரண்டாம் மூன்றாம் யாமங்கட்குரிய நாழிகைபதினைந்தையும் முக்கூறாக்கி அவற்றுள் இருகூற்றிற்குரிய நாழிகைபத்தும் முதற்சென்ற யாமத்திற்குரிய நாழிகையேழரையும் ஆகப் பதினேழரைநாழிகைவரை திரயோதசி யிருக்கவெனக் கொள்க.

† உத்தமத்திலுத்தமம் உத்தமத்தமமெனவும் உத்தமத்தில்மத்திமம் உத்தமதரமெனவும் உத்தமத்திலதமம் உத்தமமெனவும் பெயர்பெறும். இங்ஙனமே மத்திமப்பகுதிக்குங்கொள்க.

‡ இரவில் எட்டாம்பாகமென்பதற்கு - இரண்டரைநாழிகையை ஒருபாகமாகக்கொண்டு பதினேழரைநாழிகைக்கு மேற்பட்டகாலமென்றும் மூன்றேமுக்கால்நாழிகையை ஒருபாகமாகக்கொண்டு இருபத்தாறேகால்நாழிகைக்கு மேற்பட்ட காலமென்றும் கொள்வர்.

¶ கலையென்பது - ஒருநாழிகையளவினுள் பதினைந்தின் ஒருகூறு.

திரயோதசியும் பின்சதுர்த்தசியும் இரவிலந்தத்தில் அமாவாசையுமாகத் திதித்திரயஞ் சேர்ந்துவருவது மத்திமத்திலதமமென்று இலலிதம் சுப்பிரபேதமென்னு மாகமங்களிலும், சிவரகசியத்திலும்; அமாவாசையோடு கூடியதில் ஆராதித்தலாகாதென்பதால் அதுவே அதமமென்று வாதுளம் காமிகம் சந்தானம் யோகஜமென்னு மாகமங்களிலும்; அமாவாசையோடு சேர்ந்ததினிழிவு புலப்படுத்தற்பொருட்டே இங்ஙனம் சிவராத்திரிகள் எழுகூறாகப் பிரித்து விளக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

இம்மட்டோ! இன்னும் திரயோதசி சத்திரூபமும் சதுர்த்தசி சிவரூபமுமாதலின் இவ்விரண்டின் சேர்க்கையுடைய இரவே சிவலிங்காகாரமெனப்படுதலால் அத்தன்மைய திரயோதசியோடுகூடிய சதுர்த்தசியில் விரதமனுட்டித்தல் சிவலிங்கபூசைசெய்தல் நித்திரைவிழித்தல் முதலியவை யியற்றின் கோடியாகபலமும் சகல போகங்களும் முடிவில்மோக்ஷமும், சித்திக்குமென்று மேற்கூறிய விஜயமுதலிய வாகமங்களிலும், காந்தம் பாத்மமுதலிய புராணங்களிலும்; அமாவாசையோடுகூடிய சதுர்த்தசியில் மேலியம்பியவற்றை யியற்றின் பூர்வபுண்ணியத்தைக் கெடுத்துவிடுமென்று வாதுளாகமத்திலும்; சனங்களுக்குப் பயத்தையும் அரசனுக்குக் கெடுதியையும் செய்யுமென்று காமிகாகமத்திலும்; ஒருகலாமாத்திரம் அமாவாசையோடு கூடினும் அது அதிற்பூசிப்போர்க்குப் பூர்வபுண்ணியநாசம் பிராணஹானி ரௌரவநரகப்பிராப்தி எய்துவிக்குமென்று சந்தானாகமத்திலும்; அமாவாசையோடு கூடிய சதுர்த்தசி ஆன்மாநீங்கப்பெற்ற சரீரத்துக்கு ஒப்பு, அன்றிரவு விழிப்பவர்களுக்குப் பிரமகத்தியாதி தோஷமும் நரகப்பிராப்தியுமுண்டென்று யோகஜாகமத்திலும்; பிரதோஷவியாப்தி அர்த்தராத்திரி வியாப்திகளைப் புகழ்ந்துகூறியது உத்தமோத்

MAHAMAHOPADHYAYA
DR U.V. SWAMINATHA IYER LIBRA
…ADYAR BESANT NAGAR… (partial) ADYANMIYUR : MADRAS

தம உத்தம சிவராத்திரிகளைச் சுட்டியேயாகலின் மத்திமபக்ஷத்தில் அவ்வேளையில் சதுர்த்தசிவியாப்தி யில்லாதொழியினும் குற்றமின்றென்பது தோன்ற மகாநிசியில் திரயோதசியோடு வியாபித்திருப்பதே முக்கியமென்று சிவாகசியமாதியவற்றினும்; பிறவற்றினும் இங்ஙனம் திரயோதசியோடு கூடியதற்கே உயர்வுண்மையும் அமாவாசையோடு கூடியதற்கே இழிவுண்மையும் விளங்க இசைக்கப்பட்டுள்ளன.

இவற்றையெல்லாம் ஒற்றுமைப்படுத்து ஒருங்கி ஆராயனுறின் இராவின்முடிவில் சதுர்த்தசி ஒருயாமமேனும் ஒருநாழிகையேனும் ஒருகலையேனும் வியாபித்திருப்பினும் அத்திரயோதசியின்றே கொள்கவென ஆங்காங்குவருவது துதிவாக்கியமேயாயினும், அந்தத்தினத்தில் பிரதோஷ வியாப்தியோடு அர்த்தராத்திரியின் வியாப்தியுமமையச் சதுர்த்தசியே தனித்துநில்லாது அமாவாசைக் கலப்பும் வரப்பெறுமாகலின் அது நிஷேதமுடைத்தாய் முடிதலான் ஆண்டு அம்முதற்றினமே கொள்ளல்வேண்டுமெனவும் திரயோதசியோடுகூடிய சதுர்த்தசியே எவ்வாற்றானும் நிர்த்தோஷமுடையதெனவும் ஏற்படுதலால், சதுர்த்தசி அர்த்தராத்திரி வியாபகமாக வாராது மேற்கூறிய மகாநிசியின் மூன்றுங்கூற்றிற்கலக்கினும்அதுவே உத்தமோத்தமமெனக் கொள்ளல்வேண்டுமென்பார் அதனது பெருமைதோன்றத் திரயோதசியோடு ஒருநாழிகை சதுர்த்தசி கலக்கினும் உத்தமோத்தமமென்று நாட்டியும், அம்மகாநிசி சம்பந்தத்தினும் இயையாவழி மற்றை உத்தம மத்திம அதமங்களைக்கொள்ளல்வேண்டுமென்பார் அவற்றினிலக்கணங்களைத் தனித்தனிவிதந்தும், அனுட்டிப்பவரெவர்க்கும் தோஷம் அணுகாவாறு குறிக்கொண்டு ஆகமவாக்கியங்களைத் தழுவிப் பொதுநிலையினிலவி நால்வகைச் சிவநிசியையும் உடன்பட்டு

நன்குவிளக்கிப் போந்தாராகலின் இது மாறுவது யாங்ஙனம்? என்பது.

இக்கூற்றுமிகநன்று: அர்த்தராத்திரிவியாபகமாகச் சதுர்த்தசியிருக்கவேண்டுமென்பதும், அர்த்தராத்திரிக்குமுன் அமாவாசைவரின் அதுவே பிரமகத்தியாதி தோஷங்களைத் தருமென்றிப் பின்னர் ஒருநாழிகை கழித்துவரினும் அதற்குஅத்தோஷமில்லையென்பதும், மேற்கூறிய ஆகமாதிகளின் வாக்கியங்களையாகவும், அவற்றைக் கொள்ளாது திரயோதசியோடு கூடிய சதுர்த்தசியை வியக்தவாக்கியங்களை மட்டுமே ஈங்குப் பிரமாணமாகக் கொண்டது யாதுபற்றியெனின் கூறுதும்:—

அர்த்தராத்திரிவியாபகமே முக்கியமாக வேண்டுமென்பது ஆகமாதிகளின் கருத்தாயின் இரவில் இரண்டாம் மூன்றும் யாமங்களை மகாநிசியென்றும் அதனுள்ளும் பதினைந்து நாழிகைக்குமேல் பதினேழரை நாழிகைச்சுட்பட்ட. காலமே மகாநிசியென்றும் அம்மகாநிசியின் மூன்றுங்கூற்றிற் சதுர்த்தசிவரினும் அதனையே கொள்கவென்றும் இவ்வளவு வற்புறுத்தி, இரவின்மத்திய இருயாமங்களையும் அர்த்தராத்திரியாகப் பாராட்டிக் கூறவேண்டுவதில்லையாகலானும், திதி விரதங்கட்கெல்லாம் அவ்வத்திதியந்தத்திற் பாரணஞ்செய்தல்வேண்டுமென்பதே விதியாகவும் ஆகமங்களினும்நாலாதரிசமுதலிய நூல்களினும் சிவராத்திரி யொழிந்தவைகட்கே இந்நியமமென்றகூறி அனுட்டிக்குந்திதியாகிய சதுர்த்தசியிலேயே அச்சிவராத்திரிக்குப் பாரணம்விதித்தது நோக்கின் திரயோதசிக்கலப்புடைய முதற்றினங் கோடற்பொருட்டேயென்பது தெள்ளிதினறியக்கிடத்தலானும், திதித்திரயஞ் சேர்ந்துவருங்கால் வேறு தினமில்லையாகலின் அனுட்டித்தற்குரியதினம் அதுவேயாகவும் அதிலனுட்டித்தாலும் அமாவாசைசேர்ந்த தோஷநிவிர்த்திக்காக அகோராஸ்திர மந்திரத்தினால் சிவாக்கினியில் நூறு

முறை ஓமஞ்செய்பவேண்டுமென்று அவ்வமையினிழிவுதோன்றச் சுப்பிரபேதாகமத்தில் விதந்து கிளத்தலானும், திரயோதசியினந்தத்திற் சதுர்த்தசி கலக்கப்பெற்றதற்கு இத்தகைய நிசிநம் யாண்டும் காணப்படுதலின்மையானும், அர்த்தராத்திரிக்குப் பின் சதுர்த்தசிவரினும் திரயோதசிக் கலப்புடையதே சைவராதியர்க்குரித்தென்றும், அர்த்தராத்திரிக்கு முன் சதுர்த்தசி ஒருகலையளவேனும் வாராது பின்வந்து மறுதினம் அமாவாசையோடு கூடினும் பின்னிரவே கொள்வது வைதிகருக்கும் விரதருக்குமே யுரித்தென்றும், திதித்திரயஞ் சேர்ந்துவருவது அனைவர்க்கும் பொதுவென்றும், சைவராயுள்ளோர் அத்தினத்தில் அமாவாசைவந்து கலத்தற்கு முன்னரே பூசையைமுடித்து விடல்வேண்டுமென்றும் மேற்படி ஆகமபுராணாதிகளே விதித்தலானும், திரயோதசியோடுகலந்த சதுர்த்தசியே சர்வோத்தமமென்பது பெறப்படுதலான் அதனைச் சாதித்தற்குரிய வாக்கியங்களையே ஈண்டு முக்கியமாகக் கொண்டதென்க. இன்னும் விரிக்கிற் பெருகும்.

இனிமாதசிவராத்திரியாவன:—மாதந்தோறும் வரும் சிவராத்திரிகளாம். மாசிமாதத்தில் ஈண்டு விதந்து கூறிய அபரபக்கச் சதுர்த்தசியும், பங்குனியில் அபரபக்கத் துதியையும், சித்திரையில் அபரபக்கத் திரயோதசியும், வைகாசியில் அபரபக்சப் பஞ்சமியும், ஆனியில் பூர்வபக்கத் திரிதியையும், ஆடியில் பூர்வபக்க அட்டமியும், ஆவணியில் பூர்வபக்கத் துவாதசியும், புரட்டாதியில் பூர்வபக்கப் பஞ்சமியும், ஐப்பசியில் பூர்வபக்கச் சத்தமியும், கார்த்திகையில் இருபக்கத்து அட்டமியும், மார்கழியில் இருபக்கத்துத் துவாதசியும், தையில் பூர்வபக்கத்து அட்டமியுமாம். இம்மாத சிவராத்திரி மற்றொருவகையாகக் கொள்வதும் உண்டு. அவற்றை இதிற் சேர்க்கப்படும் சிவராத்திரிபுராணச் செய்யுள்களாலுணர்க.

பக்ஷசிவராத்திரியாவது:—தைமாதத்து அபரபக்கப் பிரதமை முதல் பதின்மூன்றுநாள் ஒருபொழுதுண்டு விரதமனுட்டித்துப் பின்பு பூசித்தற்குரியதாகிய சதுர்த்தசி வரப்பெறும் பதினான்காநாளிரவாம்.

வாரசிவராத்திரியாவது:—சோமவாரத்துதயந்தொடங்கி விடியல்வரை அமாவாசை யிருக்கப்பெறுவது. சோமவாரத்திரவில் நான்குயாமமும் அபரபக்கச்சதுர்த்தசி யிருக்கப்பெறுவதுமாம். இவை யோகராத்திரியெனவும் பெயர்பெறும்.

நித்தியசிவராத்திரியாவன:—பன்னிருமாதத்து இருபக்கங்களினும் வரும் இருபத்துநான்கு சதுர்த்தசிகளுமாம். இவ்வைவகைச் சிவராத்திரியுள் ஈண்டுக்கூறிய மூன்றே மிகச் சிறத்தலின் இவற்றைமட்டும் இவ்வாசிரியர் தனித்தனி ஒவ்வோர் கற்பமாக விதந்து கிளந்தருளினரென்க.

சரித்திரக்குறிப்பு.

சாகபுரத்தினது அயல்வனத்திலிருந்த அங்குலனென்னும் வேடன், ஒருதினம் வேட்டைமேற்கொண்டு நெடுந்தூரஞ்சென்று அஸ்தமிக்கும்வரையும் பற்பல தொழின்முயற்சிபுரிந்தும் விலங்கு பறவை யென்பனவற்றுள் ஒன்றுஞ் சிக்காதொழியப் பசியால்மிகமெலிந்து. இனி யாம் வெறுங்கையோடு செல்வதினும் இரவிலே தண்ணீர்பருகவரும் மிருகங்களைக் கொன்றேனும ஊன்கொண்டுசெல்வதே நலமெனத்துணிந்து, ஆங்குள்ளமிருகங்களுக்கு அஞ்சுதலையுடையனாய் ஒருகுளக்கரையிலோங்கிய வில்வமரத்தின்மேலேறியிருந்தனன். இருக்குங்கால், அதனடியருகில் ஒருமுனிவரால் பூசிக்கப்பட்டதொரு சிவலிங்கமிருப்பதும் அத்தினம் மகாசிவராத்திரிபுண்ணியகாலமென்பதும் அறியானாய் மிருகங்களைக் கொல்லுதற்பொருட்டெய்யும் அம்புகளை இடையே தடுக்காவண்ணம் அம்மரத்திற

திங்க ளின்கலை குறைசதுர்த் தசிமதிக் கிழமையிற் றிக
ழல்லிற், றங்கு சாமநான் களவுதொட் டிருந்திடிற் சயிலமீன்
றருண் மானைப், பங்கில் வைத்திடும் பரமனைப் பூசனை பண்
ணுக பரிவோடு, மிங்கு ரைத்தவா கமங்கண்மற் றிதனையும்
யோகராத் திரியென்றே. ௩.

ஈறு வந்தசா மத்தனை நாழிகை யிருளுவா விருந்தாலுந்,
தேறு கின்றவச் சதுர்த்தசி யப்படிச் சேர்த்துங் கொளல்வே
ண்டு, மூறு தீர்தவத் துறவிர்காள் விதிமுறை யுரைக்குமிங்
கிவைவநோற்கிற், கூறு மற்றுள சிவநிசி விரதமுக் கோடிநோற்
றிடலொக்கும். ௪.

பருவ மாறுள வருடமோ ரொன்றுறு பன்னிரு மதிதோ
று, முருவ மாமதி நிறைந்தது குறைந்திடு மோரிரு பக்கத்து,
மருவு மாசதுர்த் தசியறு நான்கினு நோற்பது வழக்காகுந், திரு
வ மர்ந்தமா தவரிதை நித்திய சிவநிசி யெனச்சொல்வார். ௫.

அதிக மாகமா தத்தினிற் குளிர்சசி ரம்புலி குறைபக்கத்,
திதிபன் னான்குமீன் றிங்கண்முற் றிரிதியை யித்திலா மதி
தேயு, மதியி னட்டமி யிடபமா சத்துமுன் மருவுமட் டமிமா
சில், பதிக யாழ்மதி மதிவளர் சதுர்த்தியாம் பகர்ந்தகற் கட
கத்தில். ௬.

விரியும் வெண்ணிலாக் கலைகுறை பஞ்சமி விளங்குமா
வணிதன்னிற், பரியுஞ் சுக்கில பக்கவட் டமிபுரட் டாதிமுற்
பதின்மூன்று, மரிய வைப்பசிக் கம்புலி வளர்திதி யாறிரண்
டறைதேளிற், றெரியு முற்படு சத்தமி பிற்படு திதியிலட்
டமிதானும். ௭.

ஒப்பின் மார்கழி யுபயபக் கத்தினி லூறுதிதி பதினான்
குஞ், செப்பு மான்மதி வளர்மதி தனிலுறு திரிதியை யிவை
சூலக், கப்பு வேற்கரக் கண்ணுத லருச்சனைக் குரியவா கம

மெல்லாந், தப்பி லாதெடுத் திசைகொண்மா தச்சிவ நிசியெ னச் சாற்றும்மே. அ.

மாறின் மார்கழிச் சதுர்த்தசி யாதிரை மருவிலுத் தம மாகு, மூறி லாக்குடத் திங்களிற் குளிர்கதி ருடுபதி குறை பக்கந், தேறி நின்றிடு சதுர்த்தசி குசன்கதிர்க் கிழமையிற் சேர் வுற்று, வீறி னற்கதி கொடுக்குமுக் கோடியாஞ் சிவநிசிக் கிணையாமால். கூ.

உற்ற பன்னிரு மதியிலிவ் விரதநோற் றுளம்விழைந் தனமுன்னாட், பெற்று ளோரயன் மாசியிற் கேசவன் பிறங்கு பங் குனிதன்னிற், சொற்ற சித்திரைத் திங்களிற் பார்ப்பதி சூரியன் விடைமாதத், தற்ற மற்றிடு மிதுனமா தத்தர னுடியிற் குமரேசன். கo.

சிங்கத் தம்புலி கன்னியிற் சேடனிந் திரனெடுந் துலைத் திங்க, டங்கு கார்த்திகை நாமக டனுமதி தனின்மனோன் மனிதையிற், றுங்க மாரிமி விடபதே வன்பசுஞ் சுகமொழி யுமைவாம, பங்கனீடரு டந்திடத் தக்கநற் பக்கராத் திரிசொ ல்வாம். கக.

மகர திங்களி னபரபக் கததிடை ஒருபிர தமையெய் தப், புகலு மன்றுதொட் டெதிர்ந்தபன் மூன்றுநாட் புசிப்ப தோர் பொழுதாகிப், பகர்த ரும்பதி னாங்கினி னேற்பது பக்கராத் திரியாகு, மிகப ரந்தரு விரதமற் றிதற்கிணை யாவ ரே புகல்கிற்பார். கஉ.

அருட ருஞ்சிவ ராத்திரி யிப்படி யைந்துபட் டதுவாகு, முருகு காதலோ டைந்தையு நோற்றனன் றனைத்தவை முடி யாதேன், மருவு மிங்கிதி னொன்றனை விதித்திடும் வரன்முறை வழுவாமற், பெருகு மன்புட னேற்றவர் பெறற்கரும் பெருங் கதி பெறுவாரால். கங.

(கo) அரன் - உருத்திரன்.

ஊதை முன்படு பஞ்சியி னூறுவினை யோட்டிமேற் பதஞ்
சார்வான், கோதை பங்கன தருட்கடற் குளித்திடுங் கோதறு
குணத்தீர்கா, ளோதை யாமெடுத் துரைப்பதிங் குமக்கினி யி
மையவ ரறியாரிப்,பேதை மானுட ரறிவரோ சிவநிசிப் பெரு
மையின் றிறனம்மா. கச.

வேறு.

மத்தகமால் களிற்றுரிவை போர்த்துழுவை யுரித்துடுத்து
மதியஞ் சூடும், வித்தகனீ ணிறமிடற்றுச் சிவனிரவா கியவிர
தம் விளங்க நோக்கி, லுத்தமமத் திமமதம மெனவொருமூ
வகைப்படுமா லொழுங்கிற் சொல்வன், முத்தழல்வேட் டிடு
முனிவீர் கேண்மினெனச் சூதமுனி மொழிவ தானான். கரு.

விரித்தசெழுங் கதிர்ப்பரிதி மேற்றிசைபோ யந்திவந்து
மேவுங் காலந், தெரித்ததிர யோதசியாந் திதிநின்று பின்பு
சதுர்த் தசிதான் கூடித், தரித்தவிரா வன்றிமற்றைப் பகன்
முழுதுந் தங்கியிடிற் றறுகட் டத்தி, யுரித்தபிரா னிரசனிக்கு
ளுத்தமத்தி லுத்தமா வுரைப்பர் மன்னோ. கசு.

உதித்தகதி ரத்தமித்த பின்கூடுஞ் சதுர்த்தசியுத் தமமா
மென்பர், துதித்தவுத யாதியுத யாந்தமதாய்ப் பகலிரவு தோ
ய்ந்து நிற்குங், கதித்தசதுர்த் தசிகதிரத் தமிக்குமுன்சேர் சது
ர்த்தசிநற் கங்குற் போதின், மதித்தபத்து நாழிகையிற் பின்
கூடுஞ் சதுர்த்தசிமத் திமமா மன்றே. கஎ.

அல்லினிரு பதுகடிகை யளவுசதுர்த் தசிதானின் றதற்
குப் பின்னர்ச், சொல்லினுயர் மதிபரிதி யுடன்கூடுமமாவாசை
தொட்டத் தோடு, புல்லியிடி னதமசிவ ராத்திரியா மெனவெ
டுத்துப் புகல்வ ரல்லி, னல்லியல்சேர் பதின்மூன்றாந் திதி
தொட்ட சதுர்த்தசியே நன்ற தாமால். கஅ.

கங்குறனிற் பதின்மூன்றாந் திதியுடனே சதுர்த்தசியோர்
கலைதான் கூடி, லங்கதுவே சிவராத்திரியாக் கொளல்வேண்டுஞ்
சிவரூப மாகு மேன்மை, யாங்குசதுர்த் தசிதிரயோ தசிசத்தி
ரூபமிவை தானொன் றாகித், துங்கமுறக் கூடுமியாச் சிவலிங்
கா காரமெனச் சொல்வர் மன்றே. ௧௯

ஆசிலமா வாசைதொட்ட சதுர்த்தசிதா னவியக லங்கம்
போலாம், பேசுமதிற் பூசைசெய்யிற் பிரமகத்தி தோடமுண்
டாம் பிறங்கு மந்தர், தேசமுழு தாங்கெடுமுற் புண்ணியம்
போஞ் சிந்தைசெய்யிற் றிடுக்கிட் டுள்ளங், கூசுநர கங்கட
மிற் கொடியவிர வுரவமதிற் குளிப்பர் யாதோ. ௨௦

ஊறிலமா வாசைதொட்ட சதுர்த்தசிவை திகர்விரதர்க்
குரியவாகுங், கூறுபுகழ்ச் சைவர்முன்னாட் கொளல்வேண்டுந்
திருவோணங் கூடி நிற்கு, மாறிலமா வாசைதொட்ட சதுர்த்
தசிதான் விரதருக்கும் வாழ்வின் மிக்க, தாறில்கிர கத்தருக்கு
மாகுமமா வாசைபெறுந் தோடமின்றே. ௨௧

அற்றமிலத் திராத்திரிமுன் சதுர்த்தசியோர் கலைகூடி
லன்று கொள்க, செற்றமிலச் சதுர்த்தசிநள் ளிரவினிற்பின்
னொருகலைதான் சேடித் தாற்றான், மற்றைநாட் கொளல்வே
ண்டும் வைதிகரும் விரதர்களு மதிக்கும் பக்க, முற்றதுதா
னிரண்டுபெடி லிரவிலதி கத்திதா னுசித மாமே. ௨௨

திதித்திரயஞ் சேர்ந்துவரில் வைதிகர்க்குஞ் சைவருக்
குஞ் சிறந்த தாகு, மதிக்குமற்றை நிசிக்கடையி னமாவாசை
கூடுதன்முன் மழுமா னேந்து, நதிச்சடையோன் றனைப்பூசை
புரிந்திடுதல் சைவருக்கு நன்று மென்றே, விதித்தனரான்
மதிக்கிழமைச் சதுர்த்தசிக்கு மிந்தமுறை வேண்டுந் தானே.

அற்றனின்மூ வைந்தகன்ன லாமளவிற் சதுர்த்தசிமுற்
றினத்திற்கூடி, மற்றைநா ளிரவுபதி னைந்துகன்ன லளவிலுவா

வந்தொன் றாகி, யுற்றிடிற்பிற் றினந்தனிலே பூசைபுரிந் திட
லாகா தொழிக முந்தச், சொற்றதினத் தருச்சனைசெய் திட
விதித்தார் சைவநெறித் துறைநின் றோரே. உ௪

முற்றிதியி லோர்பொழுதுண் டிடையில்விதித் திடுந்திதி
யின் முழுது முண்ணு, சிற்றிதனிற் றயிலொருவி யேறேறி
தனைப்பூசித் தியாம நான்கும், பிற்றிதியிற் சிவனடியார்க்
கன்னநல்கிப் பாரணந்தான் பின்னர்ச் செய்யச், சொற்றிடு
மாகமமாதச் சிவநிசிநோற் றிடக்கருதித் துணிந்து ளோர்
க்கே. உரு.

ஓதவருஞ் சோமசிவ நிசிதனைக்குச் சதுர்த்தசியி னுண்டு
லாவிற், றாதவிழ்பூங் கொன்றையணி வேணியனைப் பூசைசெ
ய்து சாமநான்குந், தீதகன்ற பிரதமையிற் பாரணஞ்செய் திட
வேண்டுஞ் செப்பு மைந்த, பேசமுள்ள சிவநிசிக்குட் சதுர்த்
தசிசங் கரனிரவாய்ப் பிறங்கி நின்றால். உசு.

இன்னசிவ நிசிவிரத நோற்றிடுவோர் முற்றினத்தி லெய்
தாநின்ற, வன்னதிரயோதசியி லொருபொழுதுண் டரிவை
யர்தோ ளணைதலின்றிச், சொன்னவிரவகற்றியற்றை வை
கறையிற் புனிதநதித் தோயத் தாடிப், பின்னர்தின மணியுதிக்
குங் காலையிற்செய் கடனனைத்தும் பிறழா தாற்றி. உஎ.

மதிமுடியோன் கோயிறனை வலம்வந்து தண்டனிட்டு
வணங்கி வாயாற், றுதிபுகன்றில் வயினேகி யிழிகுலத்தோர்
பாதகர்பாற் றுன்னிடாமற், கதியறுமற் றவருடன்வாய் பேசா
மற் கண்ணினெதிர் கண்டிடாம, னதியிடைப்போய் நண்ப
கலி னனவிதி வழுவாது நன்னீ ராடி. உஅ.

தூய்யவெண்டு சிரண்டுடுத்திட் டெச்சியிற்செய் கடன்கழி
த்துச் சுடலை யாடு, மையனைப்பூ சிக்குமிடங் கோமயத்தான்
மெழுகியபின் னம்பொன் னுடை, செய்யதுகி னேத்திரத்தால்

விதானித்து வாழைகன்னல் சிறக்க நாட்டி, மையகலுண் மலர் மாலை தோரணங்க ணிரைநிரையின் வயங்க நாற்றி. ௨௯.

கண்ணுதலை யருச்சித்தற் குரியபொரு ளனைத்தினையுங் கருதித் தேடி, விண்ணுலவு கதிரருக்கன் மேற்றிசைவே லையின்முழுக வீழும் வேலை, தண்ணுலவு சந்தனநற் றூபதீ பாதியிம சயில மீன்ற, வொண்ணுதலோர் பாகனுறை சந்நிதியின் முன்னமிவை யுதவி யன்பால். ௩0.

அங்கியினிற் றண்புனலோய்ந் தருக்கியநற் கிரியைசெப மாற்றிப் பின்னர், வந்திளமா மதிமுடிசத வள்ளறனைப் பீடிகையில் வைத்துத் தாபித், திந்தியமோ ரைந்தவித்திட் டாகமநூன் மறைகளெடுத் தியம்பா நிற்கு, முந்தியமந் திரங்களினுற் பூசை விதி வழுவாமன் முடித்தல் வேண்டும். ௩௧.

முன்னமுதற் சாமதநி லானிரனைந்தா லாட்டிடுக முறைமை யாகப், பின்னரிரண் டாஞ்சாமத் தைந்தமிர்தா லாட்டிடுக பிரசந் தன்னு, னன்னயஞ்சேர் மூன்றாய சாமதநி லாட்டிடுக நாலாஞ் சாமங், கன்னலின்சாற் றினிலாட்ட காரணமா கம மெடுத்துக் கழறிற் றன்றே. ௩௨.

ஆசகல்கோ சலந்தயிர்பால் கோமயநெய் கௌவியமைந் தாகுஞ் செந்தேன், காசகல்சர்க் கரைததிபா னெய்யிவைவை யைந் தமிர்தமெனக் கரைவ ரித்தை, மாசகல்கௌ வியம்போலத் தனித்தனியே தாபித்து மதியஞ் சூடு,மீசன்மணி முடிமீதி லாட்டிடவா கமநூல்க ளெடுத்துக் கூறும். ௩௩.

சந்தனமுற் சாமமதி லகிலிரண்டாஞ் சாமமதிற் சாம மூன்றிற், கந்தமிகுங் கருப்பூரங் கடைச்சாமங் குங்குமஞ் செங் கமலப் போதில், வந்தருணன் முகன்முகுந்தன் மகபதி வா னவரெவரும் வணங்கியேத்து, மந்தமிலா முழுமுதல்வன் றிருமேனி குளிரமிகு மன்பிற் சாத்தி. ௩௪.

முற்சாமம் வில்வமதிற் பிற்சாம முளரிமலர் மூன்றாஞ்
சாம, நற்சாதி மலர்நாலாஞ் சாமமதி னந்தியா வர்த்தப் பூக்
கொண், டற்சாருங் களத்திறைக்குச் சாத்துகவென் றுகமத்
துளதிக மான, சொற்சார முள்ளசித்தத் தந்திரநூ லுருத்தி
தனைக் சொன்ன தாமால். ௫௫.

முண்டகமுற் சாமமதிற் றுளசியிரண் டாஞ்சாம மூன்றாஞ்
சாமங், கண்டகஞ்சேர் கூவிளமுத் தளக்கிளைநான் கெனப்
பகுத்த சடையிற் சாமம், விண்டலர்ந்து மதுத்துளிக்கு முற்
பலத்தின் மலர்சாத்த வேண்டுமென்றே, யண்டரெலாம் புகழ்
ந்தேத்துஞ் சிந்தியமா மாகமநூ லறைந்த தன்றே. ௫௬.

வில்லொரச்சி மாவிலங்கை முட்கிளுவை வெள்ளில்
பஞ்ச வில்வ மாகச், சொல்வரிவற் றின்றழைமுக் கிளையாகக்
கொண்டயன்மா லுடர்ந்துங் காணு, நல்வரதன் றிருமுடியி
னுன்குசா மமுஞ்சாத்த நன்று மீது, கல்வியறிந் தவருணரக்
காரணவா கமமுரைத்த கருத்தா மன்றே. ௫௭.

ஏதமின்முற் சாமமுற்கப் பருப்பொடன்ன மாகுமற்றை
யிரண்டாஞ் சாமங், கீதகல்பா யசமாகுஞ் சாமமொரு மூன்றத
னிற் றிலஞ்சே ரன்ன, மோதவரு சாமமொரு நான்கதனிற்
சுத்தான்ன முரைத்தார் பூத, நாதனிவே தனந்தனக்குச் சுத்
தான்ன மாஞ்சாம நான்கிற் கும்மே. ௫௮.

சருவஞ்ஞனே யுக்கிரனே சங்கரனே சிவனேசாம் பவ
னே சான்றாய்ப், பெறுகதியை நல்கியிடு மீசான னேமகவுக்
கிரனே பேசு, மறுவறுபூ தாதிபதி யேயென்னு மந்திரமோ
ரெட்டு மோதி, யுறுதியுடன் றூபாதி நிவேதலங்க ளனைத்
தினையு மொழுங்கிற் செய்தே. ௫௯.

நாமத்தி னிருக்கெனுஞ்சொன் னெட்டுமறை முந்தவந்து
நண்ணுஞ் சாமங், தோமத்தி னகற்றிரண்டாஞ் சுருதியிரண்

டாஞ்சாமஞ் சொற்ற மூன்றுஞ், சாமத்திற் சாமமறை யீற்றி லுறு மறைநாலாஞ் சாமந் தன்னி,லீமத்தி னின்றுடு மாதிதிரு முன்னேதி யிருகை கூப்பி. சo.

உருகுமுளத் துடனிருந்தா னொருவியிரு விழிதனிலு முறக்கமின்றி, யிருளுறுசங் குலின்யாம நான்கினுமிப் படி யருச்சித் திறுதி தோறும், பொருவிலருக் கியங்கொடுத்து நாயடியேன் புரியுமிந்தப் பூசை தன்னைத், திருவுளத்தி னயந் தருள்வா யெனத்துதித்துத் தண்டனிட்டுத் திருமுன் வீழ்ந் தே. சக.

இன்னணநற் சிவபூசை யியற்றியற்றைப் புலரிதனி லெ ழுந்து போகி,நன்னதியிற் புனலாடிக் காலையிற்செய் கடன்கழி த்து நவின்ற வாறே,யன்னதினத் தினும்பகற்போ தரனையருச் சித்ததர்பி னுதி திக்கை,சொன்னகுர வனைப்போற்றி யந்தண ருக் காடையன்னஞ் சொன்ன மீந்தே. சஉ.

அங்கவர்த மனுமதியாற் பாரணஞ்செய் திடல்வேண்டு மற்றை வைகற், றங்குபகற் கடனனைத்துங் காலசந்தி யுடன் முடித்துத் தாழுங் கீழ்பாற், செங்கதிர்வந் துதித்தாறு கன்ன லுக்குட் பாரணந்தான் செய்தா ராகிற், றங்கமுறு கவளமொ ன்றுக் கனந்தபல முளதெனநூல் சொல்லு மாதோ. சங.

அலைசெறிபாற் கடல்விடமுண் டருள்வான்முப் புரந்தழ லுக் களிப்பான் மேருச், சிலைகுனித்த சிவராவிரவிப் படிநோற் போர் சிவகதியிற் செல்வ ரன்றிக், கலைமுழுதுங் கற்றுணர்ந்த மாதவத்தீ ரன்னவர்முற் கருவின் மூவேழ், தலைமுறையி லுள் ளவருஞ் சத்தியமுத் தியிற்சேர்த றப்பி டாதால். சச.

அறைமறைமந் திரவிதியா லருச்சிக்க விரகிலரே லன்ப ருள்ளத், துறைபரம னைந்தெழுத்தை யுச்சரித்தீ ரெட்டுவகை யுபசா ரத்தாற், பொறைதருமன் புடன்பூசை புரிந்திடுக

பொறியளிகள் பூந்தா தூது, நறைகமழ்செங் கமலமலர் நான்
முகத்தோன் பூசையினு நயப்ப னம்பன். ௪௫.

இத்தகைய சிவார்ச்சனைசெய் திடமாட்டார் விருத்தர்
கொடி யிடையார் நோய, ருத்தமநற் சிவநிசியி லூனேனும் துயி
லீத்துச் சாம நான்குந், சித்தமிக்க களிகூர்ந்து சிவபுராணங்
கேட்டுச் செபங்கள் பண்ணி, முத்தனுறை சினகரத்திற் சென்
றரனைச் சேவித்தன் முறைமையாமே. ௪௬.

அசிக்கணுமை பங்கனைமுற் சாமத்தி லருச்சித்தாங் கதற்
குப் பின்னர்ப், பசிக்கழிந்தோர் நீர்சிறிது பால்சிறிது பருக
வன்றேற் பழங்கள் சற்றே, புசிக்கசல பானநன்று மத்திமம்
பால் பழமதமம் பொருவில் கந்தந், சுசிக்கொளப்பந் தோசை
பிட்டு மாந்தலத மத்ததமஞ் சொல்லுங் காலை. ௪௭.

பகர்தருபா ரணமுழுவாப் புணர்ந்திடுமுன் பலன்கொள்
சைவர் பண்ண வேண்டு, மிகநலமுப் புரமெரித்த பரமனுயர்
சீர்த்திகளை யெடுத்து முன்னோர், புகல்சரிதை பாராட்டிப்
பிற்பொழுது போக்கியெழு புரவித் தேரோ, னகல்பொழுதிற்
கடன்கழித்துந் துயில்வரற்றை யந்தியன்ன மருந்த லாகா.

பாரணந்தான் புரிந்ததற்பின் பகற்பொழுதிற்சோம்பொடு
கண் படைசெய் தாரே, லாரணர்கள் பயின்றகுல வந்தணை
ராம் பதிற்றிரட்டி யாயி னோரைக், காரணங்க ளொன்றுமின்
றிக் கொன்றகடும் பழியடைவர் கருதுஞ் சாந்திப்,பேரணங்கி
லோமமறை விதிப்படியே புரியிலந்தப் பிழைபோ மன்றே.

முத்தியினை விரும்பிமுதற் சங்கற்பந் தவறாது மூவெட்
டாண்டு, பத்தியுட னிவ்விரத நோற்றதற்பின் வேதியர்க்குப்
பசுப்பூ தான நித்திலவெண் ணகைக்கன்னி தானமன்ன தான
முட னிதிய நல்கிப், புத்தியுடன் சிவநிசியாம் விரதமொழி
வதுவழக்காப் புகல்வர் மன்னோ. ௫௰.

வேறு.

இந்நகல் விரதந் தனைச்சிவ னந்திக் கிசைத்திட வுணர்ந்துசெங் கதிரோன், கந்தவேள் கலைக்கைக் காலன்விற் காமன் கடவுளர் கண்ணொரா யிரத்தோன், செந்தழற் கடவுண் மதிநிதிக் குபேரன் செப்பிய வரன்முறை நோற்றுத், தந்தம மனத்தில் விழைந்தன பெற்றுத் தசைபெறு தலைவரா யினரால். ௫௧.

என்றுரைத் திடலு நைமிச வனத்தி லிருந்தவ ரிருகரங் கூப்பி, நன்றுரைத் தனைநீ நானிலத் துள்ளோர் நவையறு சிவநிசி நோற்றிட், டொனறுதற் கரிதா முத்திபெற் றவர்க ளுளரெனி லுரையென வுயர்ந்த, குன்றுறழ் தவத்துச் சூதமாமுனிவன் கூறுவன் கேண்மினென் றிசைப்பான். ௫௨.

சிவராத்திரிமான்மியச்சருக்க முற்றிற்று.

சிவமயம்.

சோமவாரகற்பம்.

எல்லாந்தா மென்னவுறு மீச னிறைவியருள்
பொல்லார்நல் லாரெமக்கிப் போது.

இனிச்சோம வார விரத மிசைப்பா
முனிச்சோம நாதனடி யும்.

உமையுடனே யொன்றி யுறுஞ்சிவன்பேர் சோம
னுமைசிவன்வா ரம்மதுவென் றோர்.

(௪) பொல்லா - பொல்லாப்பிள்ளையார்; பொள்ளாரென்பது லவ்வொற்றுமைபற்றிப் பொல்லாரென்றாயிற்று. உளியாற்செய்யப்படாதவரென்பதாம். எனவே, சுயம்புமூர்த்தி யென்றபடி.

எட்டெட் டருள்விளையாட் டீச னியற்றினனென்
றிட்டமுறக் கூறுமிய லின். ௪.

எக்கடவு ளோர்களினு மேற்றமிகுஞ் சோமசுந்த
ரக்கடவு ளுக்குரித்திஃ தாம். ௫

ஆய்ந்தறிந்திவ் வார விரத மனுட்டிக்க
மாய்ந்துவிடப் பாச வலி. ௬.

கண்ணுதன்முன் கார்த்திகைமுற் சோமவா ரந்தன்னிற்
பண்ணுக சங்கற் பனை. ௭.

மற்றுமுள மாதமுதற் சோமவா ரந்தன்னிற்
பற்றுக சங்கற் பனை. ௮.

ஆண்டொன் றிரண்டாதி யாறிரண்டல் லாலென்று
மீண்டியற்று வாம்விரத மென்று. ௯.

விண்ணப்பஞ் செய்து விமல னிறைவனையு
மெண்ணியுளத் தின்கணுமுற் றின்பு. ௧0.

முந்திய சந்தி முடித்து முறையாமச்
சந்தி தனையுஞ் சமைத்து. ௧௧.

கூவிளத்தின் மண்கோ மயமெள் குசையறுகு
மேவமுறை யிட்டெலின் மேல். ௧௨.

உத்தம தீர்த்தத்தின் மூழ்கி யுகளவெள்
வத்திரம் வீக்கிவர முற்று. ௧௩.

முடித்தந்தி சந்தி முனிந்தைம் புலனு
மொடித்தைந் தெழுத்தையுளத் தோர்ந்து. ௧௪.

இந்த விரத மிடையூ றறநிறையத்
தந்திமுகன் பூசை சமைத்து. ௧௫.

சிவனையருச் சிக்க சிவராத் திரிபோற்
சிவவாக் கியமுந் தெரிந்து. கசு

ஐந்துமுக மைம்மூன்று கண்ணை யிருபுயமுஞ்
சிந்தனைசெய் துள்ளிலிங்கத் தின். கஎ

திருவுருவந் தெண்பளிங்குஞ் செஞ்சடையி னிந்து
மருவுமிரு பாதமுமற் றும். கஅ

எண்ணெண் குறிப்பும் வயதெண் ணிரண்டுமுறை
வெண்மணிச் சதாசிவருக் கே. ககூ

ஆட்டுகவா னைந்து மமிர்தவித மோடைந்து
மாட்டுகபான் முப்பழமு மார்ந்து. உ0

ஆட்டுகபின் னெல்லிக்காப் பாதிசிறு குட்டமறை
யாட்டுகநெய்ச் சிக்குமற வாய்ந்து. உக

ஆட்டுகபின் னேலமுள வியசந்நீ
ரீட்டுநவ கும்பத் திரும். உஉ

தூயநவ வத்திரத்தா னீரந் துடைத்திடுக
பைய மனுவும் பகர்ந்து. உ௩

சிறக்கவே யாவாக ஞதியெலாஞ் செய்க
மறப்பை யொழித்தே மனத்து. உச

சாத்துகபட் டாடை தபனியப்பூ ணூலணியும்
வாய்க்க வணிக மகிழ்ந்து. உரு

சாத்துக சாந்துபனி நீபனிதங் குங்குமமுஞ்
சேர்த்தியுளத் தாதரவு செய்து. உசு

(உ0) வாழைப்பழம் பலாப்பழம் மாம்பழமென்னும் முப்பழங்களையும் சர்க்கரையிற் கலந்துடன் கூட்டி, ஆட்டுவதுமன்றி, வேறு சேர்க்கப்படும் நாரத்தம்பழம் தமரத்தம்பழம் குமளிப்பழ முதலியபழம் இவற்றைத் தனித்தனி ஆட்டுவதே விதி. அவை முக்கனியென நூல்களில் வழங்கப்படுதல்போல இவை ஐங்கனியென வழங்கப்படும்.

வில்வமும் வெண்கமல மாதிவித வெண்மலரு
மல்கமுடி வைக்கமனு வால். ௨௭.

எழுத்தைந்து மந்திரத்து ளோற்றம்வில் வத்தின்
முழுக்கிளையும் பச்சிலையுண் முன். ௨௮.

பைசாசத் தும்பை பழிப்பென் றொழித்திடுக
பைசாச மெல்லாம் பழிப்பு. ௨௯.

நீர்ப்பூக் கொடிப்பூ நிவந்த மரத்தின்பூப்
பார்ப்பூவுஞ் சாத்தறிந்து பாங்கு. ௩0.

அருச்சிக்க வாயிரம்பே ரால்வில்வத் தாலே
நெரித்த கிளைதன்னை நீத்து. ௩௧.

பாயச நெய்சர்க் கரைபயின்ற பாகவிதந்
தூயவன் முன்னே தொகுத்து. ௩௨.

பொரித்த கறியு மபூப விதமு
நிரக்க வதன்மே லிறைத்து. ௩௩.

செய்க நிவேதனந் திவ்விய முத்திரையாற்
பைய மனுவும் பகர்ந்து. ௩௪.

பாத்திய மாதி பகர்விதியாற் றூபாதி
வாய்த்தறவே செய்க மதித்து. ௩௫.

பவானிபவ னென்று பகரிருபத் தாறும்
பவானி பவனுக்குப் பாங்கு. ௩௬.

பாதங் கணைசானு வூருப் பரியவரை
யோர்தலுறு நாபியுர மும். ௩௭.

திரடோள் களம்வாய் சிறந்தகுள முச்சி
யுருமுழுது மர்ச்சிக்க வோர்ந்து. ௩௮.

ஊனிக வாலய [illegible] கரிசி வில்வ
மெனிய [illegible] மிறைக்கு. ௧௯

அதன்பின் நர சிககவி [illegible] றொனா
[illegible] ௨௰

எட்டெட [illegible] தேவாதிய குரி
[illegible] ௨௧

இயற் [illegible] மற்றை விதியினை யெல்லா
[illegible] ௨௨

[illegible] ௨௩

[illegible] ௨௪

ஆக [illegible] ௨௫

ஈ [illegible] ௨௬

துதித்து [illegible] பணிந்து
விதித்திற மெல்லாம் விளைத்து. ௨௭

வாக்கினுற் சொல்ல நினைக்க மனத்திற்
லாக்கையி னுற் றீண்டவும்பெற் [illegible] ௨௮

எங்கெதிலென் ரு [illegible] கெள்ள [illegible]
மிங்குமென வுள்ள [illegible] ௨௯

இயற்றயா மந்தோறும் பூசையினை [illegible]
கயர்ச்சியா முன்மை [illegible] ௩௰

(௬௰) [illegible]

மற்றையநாட் சந்தி யிரண்டிணையும் வாய்க்கவே
முற்றிக் குரவனடி முன்.

பணிந்தலர் தூவியவன் பாதந் தலைமே
லணிந்தவனூற் பெற்றே யருள்.

இட்டப் படியருத்தி யந்தணர்க்கு மீசனுக்காட்
பட்டதவத் தார்க்கும் பரிந்து.

அருந்துவித்தே யாதுலர்க்கு மற்றை யவர்க்கு
மருந்துகதாம் பின்னை யனம்.

அதன்பின்பு தூஞ்சா தமலன் புராண
விதந்தன்னைக் கேட்க விழைந்து.

இயற்றினர் சங்கற் பனையளவு மிவ்வா
றயர்ச்சி மனத்தி லறுத்து.

சென்று சிவபுரத்துட் செல்வத் துடனிருப்பா
ரொன்றுமொழி யாதொடுங்கு நாள்.

விடமூல நோயும் விமல மயமா
யுடனுறைவர் பேரின் புற.

தாமுள் ளளவுந் தவறா தனுட்டித்தார்
தாமமலன் றன்புரத்தைச் சார்ந்து.

அகர்த்தச் சிவன்கர்த்தா வஞ்ஞாதா ஞாதா
வெகத்திறுதிப் புக்குமெனத் தேர்ந்து.

தம்முளிரண் டற்றவன் சாதகத மன்றனைக்குந்
தம்மைக் கரணமெனத் தாம்.

தெருண்டிருந் தெல்லாச் செகமுமொடுங் கும்போ
திருண்டமல மூந்தீர வே.

---

(௩௧) சாதகதமந்தனைக்கு எனபதும பா—ம.

அழியா வளவிலாப் பேரானந் தத்தி
னொழியா துறைவ ருகந்து. ௬௩.

இவ்வா றியற்றவரி தென்னினித னின்னெளிய
வவ்வா றறிகவறை வாம். ௬௪.

முடித்தற் றையநாளைச் சந்தியொரு மூன்று
மொடித்து நூறக்க மொழிந்து. ௬௫.

இயற்றிடுக வந்தரியா கம்யாமந் தோறு
மயர்ச்சி மனத்தி லறுத்து. ௬௬.

மற்றையநாட் பாரணத்தைச் செய்க விதிவழியே
யற்றிடுக துஞ்சுமவ லம். ௬௭.

இயற்றினர் சங்கற் பனையளவு மிவ்வா
றயர்ச்சி மனத்தி லறுத்து. ௬௮.

தீர்ந்திடுவர் தீவினைக ளெல்லாஞ் சிவபுரத்தைச்
சேர்ந்திருப்ப ரின்பந் திளைத்து. ௬௯.

பிறப்பரோ மண்ணிற் பிறவார் பெருநோ
யறுப்ப ரமலமய மாய். ௭௦.

இதுவு மரிதே லிதனி லெளிய
வதுவு மறிகவறை வாம். ௭௧.

முற்றியே யற்றைநாட் சந்தியொரு மூன்றினையு
மற்றே நீசியூ ணது. ௭௨.

மற்றையநாட் பாரணத்தைச் செய்க விதிவழியே
யற்றிடுக துஞ்சுமவ லம். ௭௩.

இயற்றினர் சங்கற் பனையளவு மிவ்வா
றயர்ச்சி மனத்தி லறுத்து. ௭௪.

பாவ விதங்கள் பறிந்து விடப்பரம
தேவன் புரியைச் செறிந்து.

அங்குள்ள போக விதங்க ளருந்திடுவ
ரங்கரி தேதே யவர்க்கு.

கணிப்பரிய கற்பங் கழிய வதன்பின்
மணிற்பிறப்பர் முன்யரதால் வந்து.

முடிப்பர்முன் சொன்ன முதல்விரதந் தன்னை
யொடித்து முறுறக்க வொழித்து.

பற்றுவ ரீசன் பரமசிவபுரத்தை
யுற்றிருப்பா ரின்ப முகந்து.

பேரிலயந் தன்னிற் பிரியப் பெருஞ்சோயு
மொருருவ மாவர்சிவத் துற்று.

இதுவு மரிதே விதனி லெளிய
வதுவு மறிகயறை றெய்.

சந்திபொரு மூன்றுஞ் சமைத்து நிதிதன்னி
லந்தணர்க்கு மூட்டி யனம்.

அருந்துக சுற்றத் தவரோ டதன்பி
னருந்தும் விதியு மறிந்து.

இயற்றினர் சங்கற் பனையளவு மிவ்வா
றயர்ச்சி மனத்தி லறுத்து.

இருப்பர் பெருவளத்தோ டிப்பாரிற் பாவ
மரிப்பரதன் பின்சிவலோ கத்து.

சேர்வர் திளைப்பர் சிறந்தபல போகவிதஞ்
சார்வரதன் பின்னரித் தலம்.

இயற்றவருண் ணுதமுறங் காதுமிறை பாச
தயர்ச்சியற வர்ச்சனையன் பால். ௪௭.

கட்டார்ந்த விண்டை கமழ்தூப மாதியான்
முட்டாம லென்று முடித்து. ௪௮.

சேர்வர் சிவபுரத்தி னின்பத் திளைத்திருப்பா
சார்வரதன் பின்னமலன் ருள். ௪௯.

இதுவு மரிதே லிதனி லெளிய
வதுவு மறிகவறை வாம். ௫0.

முடித்திரண்டு சந்திட்கன் மூலைக் ததன்பி
னடித்திரும்பும் வேலை யற்க்து. ௫௧.

அருந்துவித் தன்பர்க் கதன்பி னுறவோ
டருந்துக நானு மனம். ௫௨.

இயற்றினர் சங்கற் பனையளவு மிவ்வா
றயர்ச்சி மனதி லஃறது. ௫௩.

இட்டமுறப் பாரி விருப்ப ரதன்பின்பு
சிட்டன் சிவலோகஞ் சேர்ந்து. ௫௪.

அங்குள்ள போக மருந்தி யதன்பின்பு
மிங்கே வருவ ரிழிந்து. ௫௫.

முற்றுவ ருண்ணு வுறங்கா மூதற்பூசை
யெற்றுவர் பாச மெலாம். ௫௬.

செறிவர் சிவபுரத்தி னின்பத் திளைப்ப
ரறுவ ரிருளமலத் தாய். ௫௭.

முடித்திடுக சங்கற் டனைகாண் முடிவிற்
படித்த விதிவிதத்தைப் பார்த்து. ௫௮.

முடிக்கும் வினையிலைத்தம் மெய்ம்முடிவு காறு
மெடுத்தவிர தம்மியற்று வார்க்கு. ௯௯.

இடைவிடு வாரு முடிவியற்று நாரு
மடையார் பலமென் றறிந்து. ௧௦௦.

இடையில் விடாதே முடிவு மியற்றல்
கடனே பலன்கொள்வார் காண். ௧௦௧.

ஒருபான் கனிட்டமுப் பானுத் தமமே
யிருபான் கழஞ்சிடையென் றெண். ௧௦௨.

வெள்ளி விசிட்டம் விமலர் திருவுருவுங்
கல்லது செம்பினு மாம். ௧௦௩.

ஒருமுகங் கண்மூன் றொருநாற் புயத்துத்
திருவுருவஞ் செய்கசிவ னுக்கு. ௧௦௪.

மழுமான் வரத மபயங் கரத்தி
னெழுமதியும் பின்னுசடை யின். ௧௦௫.

உமைக்குந் திருமுக மொன்றுற மேனி
யமைத்தோ ளிரண்டென் றறி. ௧௦௬.

உற்பலந் தன்னை வலக்கையுற வோங்குவிக்க
மற்றையகை தாளொடுற வை. ௧௦௭.

அருந்திப் பகலிலொரு போதருண வாரத்
தருந்தா திரவி லனம். ௧௦௮.

மற்றையநாட் சந்தி யொருமூன்றும் வாய்க்கவே
முற்றிக்கா மாதி முனிந்து. ௧௦௯.

வேதா கமமுணர்ந்த வேதியனைத் தேசிகனைப்
பாதார விந்தம் பணிந்து. ௧௧௦.

செய்வித் தவனாற் சிறக்கவிதி மண்டபத்தை
நெய்சமிதை மற்று நிறைத்து. ௧௧௧.

மண்டலமுஞ் செய்வித்து வன்னிக்கு நூல்வழியிற்
குண்டமுஞ்செய் வித்துக் குறித்து. ௧௧௨.

அருச்சித்து மண்டலத்திற் கும்பத்தி லல்லா
னுரித்தாஞ் சிவலிங்கத் தும். ௧௧௩.

ஆட்டுகவா னைந்து மமிர்தைந்து மார்த்தாற்
சூட்டுகவில் வாதி தொடுத்து. ௧௧௪.

வைத்திடுக சந்நிதிமுன் செய்த வடிவிரண்டும்
பத்தியுற வேவிதியைப் பார்த்து. ௧௧௫.

ஆட்டிடுக லிங்குமா னைந்து மமிர்தைந்துஞ்
சுட்டுகவில் வாதி தொடுத்து. ௧௧௬.

இயற்றிடுக மற்றைய வெல்லா வினையு
மயர்ச்சி மனத்தி லறுத்து. ௧௧௭.

அங்கிதனி லாகுதியுஞ் செய்க வறிந்துவிதி
சங்கரற்கு மம்பிகைக்குந் தான். ௧௧௮.

நெய்சர்க் கரைநெய் நிறைந்ததிலம் பாயசம்பின்
செய்கவவை யாகுதிசெந் தீக்கு. ௧௧௯.

இயற்றிடுக யாமந் தொறுமிந்த வாறே
யயர்ச்சி மனத்தி லறுத்து. ௧௨0.

மற்றையநா ளிற்சந்தி யோரிரண்டும் வாய்க்கவே
முற்றி மொழியின் வழி. ௧௨௧.

ஆக்குவித்துக் கும்பம் பதின்மூன்று வின்பாலைத்
தேக்கி யவற்றுட் செல. ௧௨௨.

---

(௧௧௩) குண்டத்தில் என்பதும் பாடம்.

வைத்திடுக வேதிகையின் மேலிவ் விரண்டாகப்
பொத்திடுக வத்திரமன் புற்று. ௧௨௩.

மூங்கிலினாற் பெட்டி முடைவித் தவற்றன்னை
மோங்கப்பெய் தேகறிக ளும். ௧௨௪.

மூன்று ளுபவசித்த வந்தணர்முன் வைத்தவர்க்கீ
யந்நாள் கொடுக்கபரி வான். ௧௨௫.

கொடுத்திடுக வெண்ணிறத்த கோதனமுங் நான்கொல
றடுத்த பரிவோ டவர்க்கு. ௧௨௬.

தெண்டு கரகஞ் செருப்புக் குடைகொடுக்க
வண்டுசிவ னன்பார்க் குகந்து. ௧௨௭.

தேசிகனைத் தாள்பணிந்து செய்த திருவுருவந்
தேசிகனு லர்ச்சனைசெய் வித்து. ௧௨௮.

கொடுக்கவணி யோடே குரவனுக் கென்னை
யடுத்தாளவாய் கைக்கொள்க வென்று. ௧௨௯.

சிகனை யர்ச்சிக்க தேசிகன்றன் றேவியொடு
யீச னிறைவியிவ ரென்று. ௧௩௰

பட்டாடை யாபரணம் பாரூர் பரியிரத
மிட்ட முறக்கொடுத்துற் றின்பு. ௧௩௧

கொடுத்திடுக கோதனமுங் கொம்புக்குப் பொன்னு
மடிக்குவெள்ளி தானு மணிந்து. ௧௩௨.

கஞ்சக் கலசங் கொடுக்க கறக்கப்பா
லஞ்சலெனுந் தேசிகனுக் கார்ந்து. ௧௩௩.

ஆக்கும் பலத்தைச் சிறக்கவம லர்க்கணிந்த
பூக்கமல மற்றும் புரிந்து. ௧௩௪.

உருவிடிற் றான முசுந்தவற் றுக் கெல்லா
முதலுமா மொன்றன் றுணர்ந்து. ௧௱௫.

பத்திமையார் தாமுமிபற்றிகே ளிந்நாள்
சுந்த ரனுமதித்தக் கால். ௧௱௬.

பதசிகனே யின்றிமே செய்யேல் பலப்பேயன்
றிசிகனூற் செப்பாயிறி தேர்ந்து. ௧௱௭.

ஆயும் பிதாவு மமா னெனும்பமழு
தாயுங் குரவனே தான். ௧௱௮.

அவன்வாக் கியத்தை யருதிமல முத்த
னவன்வாக் கெனவே தெளிந்து. ௧௱௯.

வித்தையப் பணுக விதெ தீசிதர்
தியை யடைவார் பதம். ௧௱௰

அர்ச்சனையில் லாரனைத்து மக்கத்திற் செய்விச
சற்குரவன் றன்னிலை தாம். ௧௱௰௧.

சிருநா லயன்றேவர் சித்தர் முனிவர்
தரணி மனு மற்றையருந் தாம். ௧௱௰௨.

முன்னர்த் தொடங்கி முடித்தார்க ளிவ்விரத
தன்னை விதியறிந்து தாம். ௧௱௰௩.

சிவராத் திரிசோம வாரசிவ பூசை
சிவ விரதந் தம்முட் சிறப்பு. ௧௱௰௪.

காசி மதுரா திருக்காளத்தி மன்றுரு
சீசலைவரலே யுள்விசிட்டமே. ௧௱௰௫.

வில்வத்தின் மிக்க விசிட்டமிலை பத்திரத்து
வில்லை பலர்விதத்து மிக்கு. ௧௱௰௬.

மரிக்குநாள் வில்வத் தடிமண்ணுடற் பூசி
விருப்பர் சிவபுரத்தற் றின்பு. ௧௪௭.

மரிக்குநாட் காசி மதுராதி வைகி
விருப்பர் சிவபுரத்துற் றின்பு. ௧௪௮.

மரிக்கும்போ தன்னும் வடிவினை யாவி
பரிக்கு நினைவு பரித்து. ௧௪௯.

ஆதலினூற் சுற்றத் தவரைநினை யாதமலன்
பாத நினைக பரிந்து. ௧௫௦.

அப்பொழுது கேட்க வமலன்வே தாகமங்க
ளப்பா லுறச்சுற்றத் தார். ௧௫௧.

அப்பொழுது கேட்க வமலனருள் பெற்றவர்வாக்
கப்பா லுறச்சுற்றத் தார். ௧௫௨.

நனவிற் பயின்றதனை நாளுளு மாவி
கனவிற் பயிலுமே காண். ௧௫௩.

நனவென விம்மையினை நாடுக வம்மை
கனவெனக் காணவெனின் கண். ௧௫௪.

அனுபா டணைத்தறைந்தா மாக்கமுயிர் போம்போ
தினுமுற் றொடர்ச்சியிசைப் பேம். ௧௫௫.

தானே முளைக்கு மிலிங்கஞ் சயம்புவது
தானே வரந்தா வரத்து. ௧௫௬.

ஆட்டுவித்தா ரவ்விலிங்கத் தவ்வாரத் தானைந்துங்
கிட்டும் விதிதன்னைத் தேர்ந்து. ௧௫௭.

அரிப்பருறும் பாவ மனைத்து மதன்பி
னிருப்பர் சிவபுரத்துற் றின்பு. ௧௫௮.

---

(௧௫௩) அநுவாதமாவது. சொல்லியதனையநுசரித்து மற்றொன்றைச்சொல்லுதல்.

ஆட்டுவித்தார் தாமு மமிர்தவித மைந்திணையுந்
தீட்டும் விதிதன்னைத் தேர்ந்து. ௧௫௯.

ஆட்டுவித்தார் சாமிளநீர் முப்பழமு மார்வத்தாற்
றீட்டும் விதிதன்னைத் தேர்ந்து. ௧௬0.

ஆட்டுவித்தா ருஞ்சந் தனத்தினறுங் கற்பூரந்
தீட்டும் விதிதன்னைத் தேர்ந்து. ௧௬௧.

ஆட்டுவித்தா ருங்கலச மாயிரத்தி னொடுசகந்
தீட்டும் விதிதன்னைத் தேர்ந்து. ௧௬௨.

ஆட்டியரிட் டம்பட் டணைசாத்து வித்தாருந்
தீட்டும் விதிதன்னைத் தேர்ந்து. ௧௬௩.

பூட்டுவித்தா ரும்பொன்னின் பூணா விழைவிதமுந்
தீட்டும் விதிதன்னைத் தேர்ந்து. ௧௬௪.

கூட்டுவித்தா ரும்பளிதங் குங்குமஞ்சாந் தம்பனிநீ
தீட்டும் விதிதன்னைத் தேர்ந்து. ௧௬௫.

சூட்டுவித்தா ரும்வில்வத் தின்றொடை மாலைகளுந்
தீட்டும் விதிதன்னைத் தேர்ந்து. ௧௬௬.

காட்டுவித்தா ருங்கமழுந் தூபதீ பாதிகளுந்
தீட்டும் விதிதன்னைத் தேர்ந்து. ௧௬௭.

ஊட்டுவித்தா ருஞ்சாலி யோதனமு நெய்ப்பொரிப்புந்
தீட்டும் விதிதன்னைத் தேர்ந்து. ௧௬௮

வெண்மை யரிசி விதஞ்சால்பாம் வெண்மையினை
யன்மைவிதம் பூரியவா யால். ௧௬௯.

கோதி யுழுந்து குளமிளகு சீரகநெய்
யாதி யபூபவமிர் தம்.

(௭0) சோதி - கோதமை.

விதியா னிவேதனஞ் செய்வித் தவரு
மதியா யமலனே யென்று. ௧௭௧

வெள்ளியகற் பூரந்தாம் பூல மிசைவித்த
வொள்ளியர் தாமு முகந்து. ௧௭௨

வெண்முத்தின் சத்திரமும் வெண்கவரி யோரிரண்டு
முண்ணயந்து செய்வித் தாரும். ௧௭௩

காட்டுவித்தா ருந்திருமுன் னாடவுருக் கண்ணாடி
நீட்டும் விதிதன்னைத் தேர்ந்து. ௧௭௪

ஆட்டுவித்துக் கன்னியரை யாட்டுவித்தா ருந்திருமுன்
நீட்டும் விதிதன்னைத் தேர்ந்து. ௧௭௫

பாட்டுவித்துக் கன்னியரைப் பாட்டுவித்தா ருந்திருமுன்
நீட்டும் விதிதன்னைத் தேர்ந்து. ௧௭௬

தேசிகன் றீண்டுக தெண்டாற் சிவன்முன்னே
வேசியர் கூந்தன் மிசை. ௧௭௭

சீண்டுதலாற் றெண்டாற் சிரோதண் டியரெனும்பே
ராண்டபிரான் றுதியருக் காம். ௧௭௮

தாளங் குழன்மொந்தை தக்கை கிணைவீணை
காளங் கொடுத்தவருங் காண். ௧௭௯

பற்றுவர் முன்னம் பகர்ந்தபலம் பாகவித
மற்று விடுமே யவர்கரு. ௧௮௰

சென்றங்க வாரந் தனிர்சிரத்தி னால்வணங்கி
நின்றமல லிங்கத்தி னோர். ௧௮௧

கண்டு களிகூரக் கண்ணினாற் கண்டடி
கொண்டிதயத் துள்ளே குறிப்பு. ௧௮௨

---

(௧௭௮) சிரோதண்டியா - சிரசில் தண்டப்லைக்கப்பட்டவர்.

ஆட்டிநீர் சந்தனமணிந் தார்வத் தலர்சூட்டி
யூட்டிநல் லன்ன முகந்து. ௧௮௩

கமழ்தூப மாதி யனைத்துங் கருத்தாற்
றிகழவே செய்க தெளிந்து. ௧௮௪.

அதன்பின்னர் முன்னரன்ன மாதி நிவேதித
ததனை யருந்துகதா மார்ந்து. ௧௮௫.

இப்படியே நாடோறு முட்டா தியற்றினர
ரிப்படியி லின்புற் றிருந்து. ௧௮௬.

புக்குச் சிவபுரத்துட் போக விதமருந்தி
யெக்குணமு மெய்கண் டிருந்து. ௧௮௭.

மரிக்குநா ளீசனுல கெல்லாந்தம் பாச
மரித்தருந்து வார்பேரின் பம். ௧௮௮.

தானே முளைத்த சயம்பு முடிக்காட்டு
மானைந்து மன்பா லருந்து. ௧௮௯.

அற்றுவிடும் பாவவித மாகார மேதாட்டும்
மற்றுவிடு மென்றறிக வாங்கு. ௧௯௰.

அந்த லிலிங்கத்தி னூட்டிய நீரருந்த
வெந்தறும் பாவ விதம். ௧௯௧.

அருந்துக வார்வத் தமல லிலிங்க
மருந்திய சேட வனம். ௧௯௨.

தீர்ந்து விடவே திலோத்த சிறிதன்ன
மீர்ந்துவிடும் பாவ மெலாம். ௧௯௩.

அடைந்தக்த வாரத்தி னாலயத்தின் முன்றும்
படர்ந்தபுல்லு மற்றும் பறித்து. ௧௯௪.

(௧௮௫) அதனபின் முன்னிலேவிதிக்கப்பட்டுள்ள பொருள்களை அருந்துகவென்பது.

ஒறுப்புமற வூரு முயிர்க்கலகு மிட்டுக்
கறுப்பு மெடுத்துக் கழித்து. ௧௯௫.

நீராலுங் கோமயத் தாலுநிதஞ் சுத்திசெய்வோர்
சீரார் சிவபுரத்தைச் சேர்ந்து. ௧௯௬.

ஆண்ட வமல னருளாற் றினைத்திருப்பா
வேண்டிய போக விதம். ௧௯௭.

அனுவரா வேதேனு மாதரவாற் காவ
மெணியுதவிற் பல்கி யிடும். ௧௯௮.

பருதியுப ராகம் விதிபாத மாதி
கருதுங்காற் காலந்துட் கற்பு. ௧௯௯.

அறிந்துவிதி காலவித மாதரவி னோடே
சிறந்த சிவதருமஞ் செய்து. ௨௦௦.

எண்டு மடைந்தார்த மிட்ட பலம்பலரே
யாண்டுமடைந் தாரிட்ட மார்ந்து. ௨௦௧.

விதிகாலம் பாத்திர மாதரவு வீறார்
பதியும் பெருமபயனின் பாங்கு. ௨௦௨.

கற்றறிந்தக் காரணங்கள் செய்தார் கருமங்கள்
பற்றிவை யிட்ட பலம் ௨௦௩.

கற்றுணர்ந்தா ரின்றாலெங் காசினியுள் வாழ்ந்ததன்பி
னுற்றிருப்பர் சைவபுரி யுள். ௨௦௪.

இந்த விரதத் தியல்பியம்பக் கேட்டவர்தா
மந்தவரன் கிங்கரரா வார். ௨௦௫.

பரிவுறப்பார்த் தாரும் பரித்தவரும் பின்கேட்
டிரவிபற்றும் பூசை யிறைக்கு. ௨௦௬.

---

(௧௯௯) உபராகம - கிரகணம்.

(௨௦௨) பாத்திரமவார - பாவத்தினின்று மெடுத்துப் பரமபத்தினிற் பெறுவிப்பவர்

பா - பாவம், திரம் - அதினின்றெடுத்து நிலைபெறுவித்தல். பதி - க்ஷேத்திரம்.

(௨௦௬) வெகார - வேலர்.

இந்திர லோகத் திருப்பர் பதினுல்வ
ரிந்திரர்கா ளெல்லாமுற் றின்பு. ௨0௭

எழுதி யிசழினு மிந்நூலை மையா
லழுகுறச் செய்தா ரவர். ௨0௮

மண்ணுலகில் வாழ்வர் மகிழ்ச்சியுறப் பின்றிளைப்பர்
விண்ணுலகிற் போக விதம். ௨0௯

ஆத்திகருக் கிந்நூ லறைகவுறி விக்கவவர்
பாத்திர மென்று பரிந்து. ௨௧0

நாத்திகர் முன்னே நவிலே லறிவிட்டல்
பாத்திரமன் றென்றவரைப் பார்த்து. ௨௧௧

உண்டு வினையு முயிர்க்கு வினையூட்டு
கண்டானுமென் பாராத்திகர். ௨௧௨

உண்டோ வினையு முயிர்க்கு வினையூட்டு
கண்டானுமென் பார்நாத்திகர். ௨௧௩

நாத்திகர்க்குப் போதிக்கு நாத்திகரு நேகதழியா
பாத்தி நிரயத்துட் பட்டு. ௨௧௪

ஆத்திகர்க்குப் போதித்தார் தாமுமல ராவதி - த
ஆத்திகரும் பாவவித மற்று. ௨௧௫

இருப்பர் சிவபுரத்து வின்புற் றளத்துட்
பரிப்ப ரமலன் பதம். ௨௧௬

சோமவாரகற்பம் முற்றிற்று

(௨௧௨) கண்டான் - கண்டித்தலுடைய தலைவன்.

உ

சிவமயம்.

சோமவாரகற்பசூசனம்.

இச்சோமவாரவிரதம் சிவராத்திரிபோலப் பகல்முச்சந்தியு முடித்து இரவிலே நான்குயாமமும் பூசோபகரணங்களைக் கொண்டு விதிப்படியர்ச்சித்து ஊணுறக்கமொழிந்திருந்து மற்றைநாட் சந்தியிரண்டையுமுடித்தபின், அந்தணர் அருந்தவராதியவரை அமுதுசெய்வித்து அதன்பின்பு தான் சுற்றத்தவரோடிருந்து பாரணஞ்செய்து, நித்திரைவிடுத்திருப்பதும், பகற்சந்திமூன்றுமுடித்து, இரவில் நான்கியாமமும் மானதமாகச் சிவபெருமானை வழிபட்டுக்கொண்டு ஊணுறக்கமொழிந்திருந்து, மறுதினம் முற்கூறியபடி பாரணம்புரிந்து, பகனித்திரையொழிந்திருப்பதும்; பகற்சந்தி மூன்றையுமுடித்து, இரவிலே ஊணையொழித்து, மறுதினம் முற்கூறியபடி பாரணம்பண்ணிப் பகனித்திரையொழிந்திருப்பதும்; பகல்முச்சந்திகளையுமுடித்து இரவிலே முற்கூறியபடி அந்தணராதியர்க்கு அமுதூட்டிச் சுற்றத்தவரோடிருந்துண்டலும்; பகலிருசந்திமுடித்துப் பதினைந்துநாழிகைக்குமேல் நிழல்திரும்புஞ்சமயமறிந்து, அந்தணராதியர்க்கமுதூட்டிச் சுற்றத்தவரோடிருந்துண்டலும் என ஐவகைப்படும். இவற்றினியல்பும் இவற்றிற்குரிய உத்தியாபனமும் அனுட்டிக்கவேண்டிய காலவரையறையும் அனுட்டித்தார் பேறும் அனுட்டித்தவர் இன்னவரென்பதும் இச்சோமவாரத்திலே சிவசந்நிதியிலியற்றுங் கைங்கரியப்பேறும் இக்கற்பத்தினும்; திருவிளையாடற்புராணத்துள்ள மற்றும்பேறுபெற்றோர் சரித்திரங்களை உபதேசகாண்டம் பிரமோத்தரகாண்டம் கடம்பவனபுராணம் முதலியவற்றினுங் காண்க. விரிக்கிற் பெருகும்.

சோமவாரகற்பசூசனம் முற்றிற்று.

சிவமயம்.

வருத்தமறவுய்யும்வழி.

செய்யவனை மெய்யன் சிவஞ்சுர னெக்காலை
கையவனை மேமை நமக்கு. ௧

கருத்திருங்கண் ணேசனடி கட்டுரைப்பப் பத்தர்
வருத்தமற வுய்யும் வழி. ௨

உதயத் தருக்க னுருவென்ன விங்க
மிதயத் தலர்மே லிருந்து. ௩

ஆட்கொண்டாலாதி பட்டணிந்தா ரக்குழுமபுந்
தாட்கவில் வாழ்த் தொண்ட. ௪

ஈசுமான் பாற்போன மாதி நீக்கி
கமழ்ந்தப தீபாதி காட்டு. ௫

அஞ்செழுத்தாற் சொன்ன வினைத்திலயுஞ் செய்யவனை யே
யஞ்செழுத்தே மந்திரமெல்லாம். ௬

பாவனையிற் பட்ட கருடனாற் பாயபொழியும
பாவனைமெய் செய்யும் பயன். ௭

(௭) கருடபாவனை—கருடதியானம். [illegible] ஆதிதைவிகம், ஆத்தியான்மிகம் [illegible] கருடனுருவமாக [illegible] அதனைப் பாவித்தலாவது [illegible] கருடனுக்கு அதிதேவதையாய் [illegible] தியானஞ்செய்து கணிக்கப்பட்ட மந்திரங்களாகிய [illegible] பாவனைசெய்த தன்னறிவு [illegible]

உளனென்ற செயலாளை காந்தன் மிகவுயப்ப
னுள்ளே னெசய பூசை யுகந்து ௮.

அலவாக்கைக் கில்லை யருவருப்பு மில்லை
தொலையுமில்லை யுட்பூசை கூடு. ௯.

கெட்சத்துள் ளிச்சி வென்று னின்ட டைடங் கைப்புண்டே
யுற்றெழுத்தை நாவினுறுந் தொலைய்ந்து. ௧௦

சென்சதசி யான்மாத நிரோதக் திமிரத்து
சிவமுதலைத் திந்தித்தையாய். ௧௧.

செந்நிகழ் மனாறு னிருமலன்று னின்று நிம
பரமாறுப்பா னுணயாலன் பால். ௧௨

அருந்தன் சிவனென் றலறுலாசி
யிருப்பாட சிவபுரத்துற் றினபு ௧௩.

நாயிபிலைக் கோபுரத்தை சிவனைக நன்மதொபு
பாயமறும வாய்த்துறமின் பயட. ௧௪.

நினறு யிருந்துங் கிடந்து நடந்துநிலை
யென்றுந்து சிவன்று னிது ௧௫.

அரிப்பா யவலவினை யணைத்து மாறவ
திருப்பாய் சிவபுரத்துற் றின்பு. ௧௬.

வருத்தமற வுய்யும் வழிமொழிக பத்தாக
திருக்கச்சா லாசாரியன். ௧௭.

வருத்தமறவுய்யும்வழி முற்றிற்று.

[illegible]

(௧) [illegible] (௨) [illegible]

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உருத்திராக்கவிசிட்டம்.

காப்பு.

செகசராயித் திருவுருவ ஞானமுகன்
மிகுகிளைங்கள் வீட்டுந்தன் மெய்யன்பாய்—மெகசாலுங்
காட்டு மமலன் கமலவடி தன்கண்ணுறு
மோட்டிரல மூலத தாரம்.

சபாநாயகர்.

இயலின் வழிமுழுவா நீசனையர்ச் சித்தா
முபது முனிவரர்முற் றோன்றி—யயன்முதலோர்
காணமணி மன்றுனைட மாலிங் கடவுளடி
பேணிமற வாமலிருப் பேம்.

சிவகாமசுந்தரியம்மை.

பெருமிரு ளிங்காரச் சிற்றுயிரைப் பெற்றுமாய்
பாரிறவா யாக்கிப் பரித்தடக்கி—யாரருளுஞ்
செய்யுமக ளங்க சிவகாம சுந்தரிதாள்
கையினலர் தூய்ப்பணிவாங் கண்டு.

---

(௧) [illegible]

(௨) [illegible]

விநாயகக்கடவுள்.

செய்யன் கரிமுகன்வெண் கோட்டன் றிகழைந்து
கையுடைய னன்ப ரிடர்கடிவான்—மையலினை
மாற்றுவான் பாதம் வணங்குவமெம் முள்ளத்துத்
தேற்றுவா மேலாஞ் சிவம். ௪.

சுப்பிரமணியக்கடவுள்.

வதைத்துத் தயித்தியரை வானோர் துயரைச்
சிதைத்தவர்க்கு விண்ணளித்த தேவன்—மதர்த்தவிழி
வள்ளிமண வாளன் மலர்த்தா ளிணைபணிவாம்
விள்ள வினையாம் விடக்கு. ௫.

நந்திதேவர் முதலியோர்.

நந்திபத நந்திமா காளர் நறுமலர்த்தாள்
பந்த விடையின் பதமலரும்—தந்தைபதத்
துண்டமிடு சண்டியடி யுந்தொழுவாந் தூய்மலர்கைக்
கொண்டுளத்திற் பேரன்பு கூர்ந்து. ௬.

காரைக்காலம்மையார்.

அனைத்துயிர்க்குந் தோன்றாத் துணையமல னென்னு
நினைப்பொமெண் ணின்க ணிகழ்ந்து—வனத்தாலின்
மும்மலமு மெம்மைவிட முன்னோனை யாட்டுவித்த
வம்மையடி யெம்முடிவைப் பாம். ௭.

திருஞானசம்பந்த மூர்த்திநாயனார்.

வெந்துறு மென்பை வியக்க வுலகெல்லாஞ்
சந்தவிய லாற்பெண் ணெனச்சமைத்தான்—வந்தெதிர்ந்த
சாவகரை வென்று தறிநுதியின் வைத்தவிறற்
சேவகன்றாள் வைப்பாஞ் சிரத்து. ௮.

---

(௫) வினையாம்விடக்கு - வினையாலாகியவுடம்பு.

திருநாவுக்கரசு நாயனார்.

மன்னதிகை யீசன்முன் கூற்றா யினவாறே
யென்னுமிசை பாடி யிசையுடனே—யன்னவரு
ளிந்நிலமேல் வாகீச னென்னும் பெயர்பெற்றான்
றன்னடிவைப் பாமெந் தலை. ௯.

சுந்தரமூர்த்தி நாயனார்.

முதலை விழுங்கி முடிந்தன்றே போன
மதலைவரப் பாடியமெய் வாக்குக்—கதலிவனஞ்
சூழ்ந்ததிரு நாவலூர்ச் சுந்தரன்பா தந்தொழுவா
மாழ்ந்தழுந்தாம் யாங்களவ லத்து. ௰.

மாணிக்கவாசக சுவாமிகள்.

ஞானக் கணினாலே நாடு சிவன்மனித
ரூனக்கண் காண வுலகிதனுண்—மானப்
பரிமேல் வரப்பனுவல் பாடினன்பா தத்தை
யுரிமையுற வைப்பா முளத்து. ௧௧.

நாயன்மார்கள்.

தன்கழுத்தைத் தானரிந்துந் தாரந் தனைக்கொடுத்து
மன்பருக்கு மைந்தன் கழுத்தரிந்தும்—வன்புறவே
கண்ணிடந்துங் கைதடிந்துங் காண்டற் கரியனடி
நண்ணினர்தா ளும்பணிவா நாம். ௧௨.

திருவிசைப்பாவருளினோர். மெய்கண்டதேவர்.

மதுரகவி மாளிகைத்தே வன்முதலோர் செய்ய
பதமலர்க டம்மைப் பணிந்தே—யிதமுறவே
தேங்குபுனல் வெண்ணெய்நகர் மெய்கண்ட தேவனடி
தாங்குவமெம் முள்ளந் தனில். ௧௩.

வாழ்த்து.

மாதவரு மந்தணரும் வாழ்க மழைபொழிக
கோதனமும் வாழ்க குடிதம்மைத்—தாதையென
வோம்புமன்னர் வாழ்க வொறுக்குமன்ன ரற்றாமுந்
தேம்புகவுய்ந் தோங்க செகம். ௧௪.

நூல்வந்தவழி.

புத்திக்கு முத்திக்கு மேதுமுனைப் புண்ணியர்க்குச
சித்திக்குங் கண்டி யதன்சிறப்பைப்—பத்தரெணக்
கண்டுரைப்பா மாகமத்துங் காந்தபுரா ணந்தனினுந்
தண்டமிழ்வெண் பாவினாற் றான். ௧௫

பாயிர முற்றிற்று.

நூல்.

வானோர் வணங்கி மலவயிரி தாண்மலரிற்
றேனூர் நறுங்கொன்றைச் செஞ்சடையாய்—கானுடி
முப்புரத்தா ரெம்மை முரணழித்தார் மாலயனு
மப்புரத்தார்க் கொல்கினர்போ ரால். ௧௬.

அழித்தவரை யெல்லாமெம் முள்ளத்தி லல்ல
லொழித்தருள்செய் வார்மற்று முண்டோ—சுழித்தபுனல்
சூடிமார்க் கண்டேயன் றுஞ்சாமற் கூற்றுவனைச்
சாடிசாற் றன்னையல்லாற் றான். ௧௭.

என்றியம்பக் கேட்டிரங்கி யஞ்சேலஞ் சேலவரை
யன்றிப் பொருதழிப்பா மென்றருளிக்—கொன்றைமலர்
சூடினான் றுஞ்சா வரத்தார் தமைத்துணிக்க
நாடினா னத்திரமந் நாள்.ௗ ௧௮.

---

(௧௮) அனரி - பசைந்து.

அப்பகங்கண் மூன்றினையு மாமலகா தித்தானையப்ப
னுய்பரவ ராண்டா யிரமுறலு—நப்பன்கணை
னீருறித்த தந்நீரிற் கண்டி மரநிகழ்ந்த
தாருதிக்க வும்வா ரகத்து

கலித்ததருக காம்பகத்தி னீரிற கட்டுவை
கலித்ததுவெண் கண்டிடமதிக் கண்ணினீற்—கலித்தசெ
சன்னிற் கரியவுருக் கண்டி தழல்விழிநீர்
தன்னிலுதித் தோங்கிற் றுத்தான்

அருக்கவட்ப கததுதித்த கண்டி யதனி
லிருத்தவுருக் கண்டி யெழுந்த—தருசதிசுப்பொற
கண்டயுந்தோன் றிற்றதனிற் காளவிட முண்டவன்
கண்டன் கருணையாற் காண்.

உருத்திரன்கண் ணீரி லுதித்தலினா லும்பே
ருருத்திராக கம்மென் றுணர்க—திருமுறை
தன்னை யிவற்றை முறையுறவே சார்ந்திவா
முன்னியம லன்று ரைத்தது.

அந்தணர் மேயந் தணர்க்காகும் வேந்தர்க்
குரிமைகபி லஞ்சிவப்பென் றோர்க—வுரிமையதாம்
பொன்மை வயிசியர்க்குப் பூண்பதற்கு சூத்திரர்க்கு
நன்மை கருமையென நாடு.

அரிதாகில் வெண்மைதா னந்தணர்க்குச் செம்மை
யுரிமை யெனவே யுணர்க—வரிதாகிற்
செம்மையும் பொன்மைதருந் தேடரி தேலதுவ
நன்மை கருமையென நாடு.

(உ0) [illegible]

தம்மிலிழிந் தார்மணியைத் தாங்கலுயர்ந் தோர்க்குரித்தே
தம்மிலுயர்ந் தார்மணியைத் தாந்தரிக்கின்—வெம்மைமிகு
மென்றெண்ணி யேதரியே லெண்ணமிழந் தேதரிக்கை
நன்றல்ல தீங்கென்றே நாடு. ௨௫

ஏகமுக மாதிபதின் மூன்றுமுகந் தானிறுவா
யாகும் விதத்தையதி தெய்வத்தை—யாகுலங்கள்
தீர்த்துக் கொடுக்குஞ் சிறப்பினையுந் தேர்ந்துரைப்பாய்
கூர்த்தெழுந்த வாஞ்சையுளங் கொண்டு. ௨௬

ஏகமுகத் தக்கிறைவ னேக பரமசிவன்
போகும் பிரமவதை பூண்டவர்க்கு—மாகத்தா
ரேத்துமணி கண்ட னிரண்டுமுகத் தக்கிறைவன்
றீர்த்திடுமா வின்கொலையின் றீங்கு. ௨௭

மூன்றுமுகக் கண்டிக் கழன்மூன்றுந் தெய்வமா
மான்றபரி வோடே யணிவார்க்குக்—கின்றவினை
தீருந் தெரிவைகொலை மற்றைச் சிறுகொலையுந்
தீரு மெனவே தெளி. ௨௮

நான்குமுகக் கண்டிக் கதிதெய்வ நாலுமுகன்
றுங்கினர்க்குத் தீருநரர் தம்வதைதான்—பாங்குபெறு
மைந்துமுகக் கண்டிக்குக் காலாங்கி யோங்குபதி
சிந்துமிது தாங்கினர்க்கூண் டங்கு. ௨௯

ஆறுமுகக் கண்டியினுக் காறுமுக னேயதிபன்
மாறும் பிரமவதை மற்றதனைத்து—மேறுபுக
ழேழுமுகக் கண்டியினுக் கீசனீ ளுகேசன்
பாழிரணி யத்திருட்டின் பாங்கு. ௩௰

(௨௭) மணிகண்டன - சிகைவடைந்ததிரன, (௨௮) அறல்மூன்று-சகி, பவமானன, பாகன ; அதிவிலாது இயமபினினுறையுமல சுசி, அரணியிலெழுமல பவமானன, முதியினலிறிணை நாமல பாவகவினைகொம் க (௨௯) காலாங்கி - காலாக்கினியுருத்திரன

எட்டுமுகக் கண்டியினுக் கீசன் விநாயகனே
கட்டினருக் கெட்டுமுகக் கண்டியினை—விட்டொழியுந்
தேசிகன்றன் பாரிசனைத் தீண்டிய தீவினைபொற்
காசினைக்கொள் கள்ளமும்போங் காண். ௫௧.

வாய்த்தமுக மொன்பதுக்குத் தெய்வம் வயிரவனே
தேய்த்திடுவன் கொன்றவினைத் தீங்கனைத்து—மேத்துமரி
பத்துமுகத் துக்குப் பதிபேய் பயந்துபோ
மித்தையணிந் தார்க்கரவு மின்று. ௫௨.

ஏகா தசமுகத்தை யேற்றிலங்குங் கண்டியினுக்
கேகா தசருத் திரரிறைவர்—வாகாரு
மிக்கண்டி பூண்டாருக் கேயும்யா கங்களெலாம்
விக்கினங்கள் வீடும் விரைந்து. ௫௩.

ஆறிரண்டு வாழ்முகத்துக் காதித் தியர்தேவர்
கூறுபெறங் காதுகளிற் கோத்தணிவார்க்—கூறுகள்போந்
துட்டமிரு கங்கள் சுழன்றவிரைந் தோடுமுளத்
திட்டபல மும்வருமென் றெண். ௫௪.

எழொடிரு மூன்றுமுகக் கண்டியரி தாமதுமுன்
னூழின் வலத்தார்க் குறுமதனைத்—தாழ்வறவே
சென்னிமிசைத் தாங்கிடுக தெய்வம் பரமசிவ
னுன்றாலம் புத்திமுத்தி யுண்டு. ௫௫.

---

(௫) பதின்மூன்றுமுகாக்ஷிக்குத் தெய்வம் சுப்பிரமணியக்கடவுள். அது பிரம. ஏகா. சம்ஹாரம், புத்திர காரியாதிபலத்தினை கொடுப்பதாலுக்கஷ்டங்களைப் போக்கும் சாலாமீப்பூ—இவைகளும் சாவசித்தியையும் கொடுக்கும். பதினான்குமுகாக்ஷிக்குத் தெய்வம் சிவமூர்த்தியாம். அது தேவர் முனிவர் முதலானோராலும் வணங்கப்படுவதாய் சிவபதங்களைக்கொடுக்கும் என்று. பதின்மூன்று முகாக்ஷிக்குச் சிவனும் பதினான்குமுகாக்ஷிக்கு முருகனும் தெய்வமெனப்படுவது நூற்றுணிபு. இவ்வாறு நமது ஆகமாதிகளிற் கூறும் அவையுரிமைகளே சொல்லப்பட்டன.

சிகையிற் சிரத்திற் செவியிற் களத்திற
றகைமையுறு மார்பு தனினும்—வகைபெறவே
வாருமணிப் பந்தத்தும் வாய்க்க வணிந்திடுக
ஆகமுற வெண்ணுமுறைப் போம். ௩௬.

சிக்கசிகை தன்னிலுற வொன்றீசா னததார
றரிக்கசிரந் தன்னிலா ருறு—சரிக்கசெவிக்
கவ்வாறு தறபுருடத தாற்கண்டத் தெண்ணான்கு
மவ்வா றகோரத்தி னல். ௩௭

செம்பொன்னி னூலே செவிக்கொவ்வொன் றுந்தெறிக்க
செம்பொனரி யார்வெள்ளி யாற்செறிக்க—செம்பினுயா
முத்தமமே செம்பொ னுனிர்வெள்ளி மத்திமமே
கைத்தசெம்பு தான்கனிட்டங் காண். ௩௮.

ஒன்றுமே மூழு முரத்தி னணிந்திடுக
வென்றும் வியோம வியாபினியே—யொன்றியுறு
மந்திர வெண்ணிரண்டு வாகுவினீ ராறுமணி
பந்தந் தனக்கென்று பார். ௩௯.

மகுடமுன் கைக்கும் பிராசாத மோமந்திக்
கைந்தொருமூன் றேடொருநா ரூமாலை—முந்தைவிதி
மாயவரம் பொக்கமணி மார்பி னணிந்திடுக
காயுங் கருத்தார் கரு. ௪௦.

(௩௬) [illegible] இந்நூலிற் [illegible] (௩௭) [illegible] (௩௮) [illegible] (௪0) [illegible]

ஆசையினோ டொன்றுமுத லாயிரமந் தந்தரித்தா
ராசறவாய்த் தக்கமறை யாகமமு — மாசறுங்குந்
தெய்வஞ் சிவனென்று தேறினார்க்குத தேனுவிலை
யவ்வளவீந் தார்பிறப்பற் றார். ௪௧ ௪௨.

கண்டி யிணைப்பூண்டார் காதலித்த தன்னிமுத
லுண்டிகொடுதல் செய்யா துவா[illegible]தொழிக்க — [illegible]
பட்டாருண் [illegible]துவும் பாதகங்க [illegible]ப்புப்
பட்டாழ்ந் தழுவா பதைத்து ௪௩.

அயனுசற்கட் டோன்றியறை காசகுமுறை [illegible]
நயனங்கண் மூன்றுடைய நம்பன் — வியனுறை[illegible]
கண்டிப் புடையுறைவ னென்றே கருதிடுக
வுண்டிப் பிறப்பொழிப் போர். ௪௪.

ஒருமுகத்தி னோடே யொருமுகமே யேயு
மிருமுகத்தி னோடிரண்டே யேயுந் — திருமுகத்திற்
சேர்க்க திருமுகத்தைச் செப்பியவிவ் வாற்றினுற்
சேர்த்திடுக மற்றதனைத் தேர்ந்து. ௪௫.

அடியினடி யொன்றமுடி யந்தத்தி னைந்த
விடையிற் பளமுந் தேயத் — தொடைசெய்த
வன்றிப் பிரமக் கிரந்திய ரயின்பந்த
மொன்றவிழை யாண்முடிக வோர்ந்து. ௪௬.

உத்தமமே யாமலகத் தின்கனிக்கொப் பானகண்டி
மத்திமமா குமிலந்தை வண்கனிக்கொப் — பித்தலத்து
னீசஞ் சணவித் தினையென்ன வேண்டினைக
பாசவிதம் பாற்றநினைப் பார். ௪௭.

(௪௩) [illegible]
(௪௨) [illegible] (௪௪) [illegible]

முத்திக்கை யைந்தினான் முற்றுஞ் செபமாலை
புத்திக்கு நூற்றெட்டா கும்புகலி—னத்தமுமாம்
பாதமுமா முச்சிதனி னாயகந்தன் னைப்பதிக்க
வோதுகதொட் டேமுடியை யும். ௫௮.

இலங்கித்தா னாயகத்தைப் பாவந்தா னேயு
மிலங்கியா தேதொட் டெணுக—பலம்பெருகு
மேருவினை யின்றியே கோக்கலுமா கும்வியனார்
மேருவி னொவ்வாது வீறு. ௫௯.

இரண்டுமுகக் கண்டிசெப மாலைக் கிசையா
திரண்டுட னொன்று மிசையா—திரண்டுடனே
பத்துமுக மும்பதின்மூன் றும்பழுது மற்றவைத்து
முத்தம மாமென் றுணர். ௬0.

ஆறைந்து வெற்றியினை யாதரிப்பார்க் கையைந்தோ
டாறுமறி வாதரிப்பா ருக்கருக—மாறுடனே
பத்துமர ணத்திற் பதினைந்து மற்றையன
ருத்திரத்தின் மாலைமணி கொள். ௬௧.

(௫௮) ஆதாரம் - அரையகடு. பாதம் - காறபகுடு, தாலமணிகளைக் கயிற்றிலே யிட்டு [illegible] அவ்வவற்றின் முடியினுமாக கோபுரவடிவிற் கோத்து, ஆதியாதாக [illegible], அவ்வவ்விலைகளுக்குப் பிரத்தியேகமாக மேருமணியைக் கோத்து [illegible], தாலமணியாதியாகச் செய்வது [illegible] ஜெபமென்றும், [illegible] செய்வது சமகாரசெபமென்றும் கூறப்படுமாகலின், [illegible] "ஓதுகதொட்டேமுடியையும்" என்றார்.

(௫௯) இலங்கித்தல் - கடத்தல்

(௬0) ஐந்துமணி செல்வத்தைத்தரும், ஆறுமணி சாதிக்கும், இருபத்தேழுமணி தனவி[illegible], [illegible], இருபத்தெட்டுமணி புஷ்டிக்கும், முப்பதுமணி தனலாபத்தைத்தரும், முப்பத்[illegible] [illegible] வெற்றிக்கும், ஐம்பதுமணி காமியகன்மம்பிரவாகத்திற்கும், நூற்றெட்டுமணி [illegible] [illegible] கொள்வதும் உண்டேறும் இவை தாம் கூறியவற்றுடனாகலின் இரு[illegible] [illegible] வேறு வீரமில்லை.

குணிதமிரு நான்கங் குலியினிரே கைக்கரங்
குணிதமொரு நூற்றெட்டுக் கூடுங்—கணிதங்கொள்
புத்திரோற் பிக்குச் சதச்சந்திரயம் புண்டரீக
வித்திரைக்கைகுந் நூறாய் விடும். ௫௨.

மூன்றபுத மாகும் பவளந் தானின்முறையா
லொன்றபடி கதமொருநூ றாயிரஞ்சங்—கின்றிலங்கு
முத்திருக்குக் கோடி குசைமுடிச்சி னரக்கோடி
பத்தனையென் றெண்ணிலைக்கண் டிக்கு. ௫௩.

விருத்தப் பலாசின்வெண் சந்தனஞ்செஞ் சந்தனத்தின்
விருத்தஞ் செபிக்கை விதியாமுன்—னைத்த
குசைக்கிரந்திக் கொக்குமொணக் கொள்க விவற்றைப்
பசைக்கேது வென்றெணிப்பார்ப் பார். ௫௪.

ஊரித்தாகிற் கண்டி குசைக்கிரந்தி யாதி
யுரிமை யெனவே யுணர்க—விபவிதற்
செய்யிற் செபம்பிணிகள் சேருமத ளூற்செய்யேல்
செயகசெப மற்றவற்றூற் றேர்ந்து. ௫௫.

இந்திரதிக் காதியினை நோக்கியிருந் தேசெபிக்க
சிந்தனைசெய் வார்போகந் திட்பிணைக—மிந்திரனார்
மோகன மாகருட முச்சா டனமுத்தி
சாகுமர ணப்முறையாற் றாய். ௫௬.

படிகவொளி போலப் பரமனைப்பா விக்க
விடுவார்கள் பாச வித்தைத்—தொடுவாரும்
புத்திவிருத் தைச்செருக்கும் போதுபுரி தீவினையைக்
கைத்துவிடு வார்தாமுங் காய்ந்து. ௫௭.

(௫௨) குணிதம்-அளவு (௫௩) [illegible] பூரணம் (௫௪) பசை - இலாபம். (௫௬) போகமாதி [illegible] சிந்தனை செய்வார் இந்திரதிக்காதியினை நோக்கியிருந்து செபிக்கவேண்டு மென்பது.

மாரணத்தைச் செய்யாதன் மைநிறம்போ லேங்கலைய
காரணனைப் பொன்போற் கருதுக—பேராதே
நிற்கும் படிநினைவார் கிஞ்சுகம்போ லேநினைக
வற்கமுற வாக்கு மறிந்து. ௫௮

செய்வாதகம் போதெனவே சிந்திக்க வெற்றியினை
யெய்விடத் தாங்கொண் டடைவெனுவார்—கௌவையுட
னுச்சா டனம்புரிவார் தாமநிறம் போதெனவே
யிச்சித்துத் தெய்வத்தை யிங்கு. ௫௯

நரிக்கவடந் தர்ச்சனியி லாகருட ணத்திற
நரிககவசிக் குர்நடுத தன்னிற—நரிக்கவடம்
புதறிக்கு முத்திக்கும் பூரு நனுமிகையி
லிதகனையங் குட்டந்தொட் டெண். ௬௰

மாரணத்தி னுச்சா டனத்தின்மற் றைப்பிரைகக்கன்
காரணமா குங்கனிட்டத் தங்குட்ட—மாருறவே
[illegible]யாகன மத்தி லனுமிகையி னங்குட்டம
[illegible] செபிக்கை வரம். ௬௧

மாலையினை யின்றிச் செபிக்கை வரமலவெக
காலையினு மென்றே கருதுக—மாலைக்
கிழையிருபத் தேழுவெண் பட்டிற் பருத்தி
யிழையுபய வழுவலவென் றெண். ௬௨

முதலிக்குப் பிங்கலையி னேடியுயிர் தான்மொழிக
முதலிக் கிடையிற் புகன்றிடுக—வொத்தியங்கி

([illegible]) பாம [illegible] இவர் [illegible]
[illegible] இவ்வி[illegible] [illegible]
[illegible] (௫௨) [illegible]
[illegible] பதினொரு [illegible]
[illegible] அதமைகளாக கொள்ளவேண்டியது.

உருத்திராக்க விசிட்டம்.

இவ்விரண்டு நேர்புத்தி முகத்தி பேது யார் மைசுக்க
மெய்வழி நன் மைக்குமிது வேது.

உந்தணைபுயன் மூவருமோங் காரந்தோ ரோர்வெத்த
வெங்கெருக்கது முசசரிக்க வப்புரா—வைம்செ [illegible]
பாங்கெ வெயமகவெகனறு குசுசிரர் ஏரம்பகாக
வோங்காரக தன்னை யொழிந்து.

மந்திர மானந் மந்தமொலி யென்றுமுன்
திக்சவித்த குணமா னதமெணக்தான—[illegible]
யுச்சரிக்கை மந்தம் பிறருணரா [illegible]
[illegible] யென்றே யுணர்.

அந்த [illegible] கேட்க வறைய்புமறு தாமெ[illegible]
பின் [illegible] தானக் சணேயற்று—நன்[illegible]
[illegible] சுதிருனருக மெனவுரிக
[illegible] பேட்டவுறு வரா.

மானதந்தான் முகதிசகாம் புத்திமுதக்க காமந்த
மேமன்னெயாலி குதறிரங்க வொட்டிறுக்கா—மானதந[illegible]
யோதுகமே மேற்றிவட மற்றையொலி [illegible]
யோதுக்க் ஞொடவட யோர்ந்து.

அகப்பந் சகாப்பமென வாகுபரு பேத
மகர்ப்பந் தியானமற வாக்கல்—சகாடபந்த
ருன்னிக் கடவுளடி யுச்சரிக்கை மந்திரத்தை
யன்னவெசப மேவரமென் றெண்.

([illegible]) [illegible]

([illegible]) [illegible] வருத்திக்கும் [illegible]

அங்குட்டங் தர்ச்சனியு மாகு மொலியினுக்கே
யங்குட்ட மதிமையு மந்தத்தா—மங்குட்டந்
தன்னோ டநாமிகையுந் தான்மா னதத்தாகு
மின்றுமொரு மாலையிசைப் பேம். ௬௯

ஆடகத்தாற் பண்ணுவிக்க வங்குட்ட மாலையினை
யீடுபெற வெள்ளியினு மாமியற்றன்—மாடில்லார்
செம்பினுஞ்செய் தேகா தசக்கண்டி கையச்செபிக்க
நம்பி னநாமிகையி னும். ௭௦.

மடிதுயில் வாத மசங்கத மாதி
விடுக செபஞ்செய்யும் வேலை—கடிதொடேல்
சோம்பு முரியே நாசிசனைப்பா ரேல்சொல்லேல்
வேம்பனைய சொல்லின் விதம். ௭௧

தரியேல் சிரங்களந் தன்னிற் படத்தைத
தரியேன்மெய்க் கஞ்சுகந் தன்னை—யிருளிலிரா
லாதரவி னெட்டகமே யாகெர நாயெருமை
யேதமுள பன்றியும்பா ரேல் ௭௨.

மந்திரதத்தை யல்லாத மற்றொருசொல் லைச்சொலினு
மந்திரமாங் கண்டி வடங்கரத்திற்—பந்திதே
யில்லறத்தை யோம்புவோன் முனியற்றி னுல்விரத்தன்
சொல்லுகமுன் சொன்னபடி சூழ்ந்து. ௭௩

(௬௯) அங்கு [illegible] ஒலிக்கும், அங்குட்ட [illegible] [illegible]. (௭௦) [illegible]

(௭௧) புலியாறியனாக [illegible] [illegible] [illegible]

(௭௩) இயாநீறல் மந்திரமென [illegible]

கண்டிவடந் சந்திசொறுங் கைதனிற்கொண் டேகனிக
வெண்டிகழ்வி றுத்தமோ ராயிரமே—யின்னடசேிற
பாகிபா தஞ்செய்க்கை மதிமப்பாங் காங்களிட்ட
மோதிலொரு நூற்றெட்டென் றோர்.

யத்திராதநி ஞேல மறைக்க வலக்கரத்தின்
மைநூதசெப மாலைதனை வாய்க்கவே—பேய்ச்சிலையிற
பாசமவை யைத்தாண்ட பண்டிதன்றன் பார்புடிநீறு
பேசுசம் பதிஞ்செய் செபம்.

சிவனிலைபுயர் கைதவறி வீழிற் செபமாலை
நண்ணிற் பஞ்சாக்கரந்தார்—பண்ணுறவே
பட்டியரு சத்தங்கா யாக்குற் [illegible]
வோட்டியவா யுத்த நீற நூறு.

[illegible] செபமாலை [illegible]
குறைநூமூன் போரேகாவை யாக்கி— [illegible]
ராட்டியருச் சிறுதே யகோர மொருநூறு
நாட்டியனை குரு ணையக்து.

கண்டியினைக் தீண்டிற் கரிசரு [illegible]
வின்டிடமே [illegible] கொளியசூ [illegible]
யாட்டியனி யாய்பூதநா னக்கியருந் தீண்டியடிவை
வீட்டிடுகை யுண்டெருக்து வேறு.

வரைச்சிகரந் தன்னில் வனத்தி னதியின்
கரைக்கணமலன் கோயிற் கண்ணு—முனைத்திக

(ஶ) [illegible] இடமொருட [illegible] (பகம் – ௰௮)

சைவரெலை தன்னிலுமற சாலைகோ சாலைதன்னிற்
றுய்யதனை தாச்சிரமத் தும். ௭௯.

ஒன்றொன்றே யாகு முருச்செபிக்கிற் றன்மனையி
லொன்றநூ றாமாக்க ளொன்றுமெலைக்—கொன்றுதா
னுயிரயா மாற்றின் கரையி னயுதந்தா
னையுங் கடற்கரைக்கென் றெண். ௮௰.

குன்றத்தி னுச்சி குலவு தபோவனத்தி
னென்று நியுத மெனவுணர்க—வொன்றுமொரு
கோடிசிவ னாலயத்திற் சந்நிதிக ணிப்பரிய
கோடியுறு மென்றுளத்திற் கொள். ௮௧.

கருமா னுரிஞான விர்த்தியினைக் காட்டும்
வரிவேங்கைத் தோன்முத்தி வாய்க்கு—முரமுடைய
கம்பளந் துன்பங் களையு மிழைக்கலிங்கம்
வெம்புமுட ரோயினை வீட்டும். ௮௨.

மரப்பலகை யாக்கும் வறுமையினை வன்கல்
வருத்தும் பிணியால் வடிவை—யுரத்தநிலந்
துன்பந் தருமிவற்றை யெல்லாந் துறந்துரைக
வன்புடன்முன் சொன்ன தனத்து. ௮௩.

முடக்கி முழந்தா ளிரண்டு முறையா
லடக்கியடி தன்னே டடியை—யிடத்தொடையு
ளொன்ற வலப்புறத்தாள் வைத்தோங் கிடவுட்கண்
ணொன்றியுற நாசிநுனி யோடு. ௮௪.

(௭௯) இவற்றையெல்லாமென்றும சொல்லாநிற்றலால் மற்றை வேறுவாசனமுதலியவுங் கொள்க. வேறுவாசனம் தரித்திரம், திரணாசனம் கீர்த்திநாசம், பல்லவாசனம் சித்தவிக்ஷேபம், வஸ்திராசனங்களுள் கரியவஸ்திராசனம் அபிசாரக்கிரியை, சிவந்தவஸ்திராசனம் வசியாதிக்கிரியை, வெள்ளைவஸ்திராசனம் சாந்தியாதிவிதி, மஞ்சள்வஸ்திராசனம் வியாதிநிவர்த்தி, சித்திரகம்பளாசனம் சர்வார்த்தசித்திகளை அளிக்குமெனபதும் நூற்றுணிபே.

இருக்குமிது தன்னைவீ ராதன மென்றே
யுரைக்குமிய லிவ்வா தனத்துற்—றருச்சிக்க
வாதியடி தன்னைச் செபிக்கபது மாதனமு
நீதியென வேதிளையாய் நீ. ௮௬.

ஆவாக ஞதிசயம் புச்சிவலிங் கத்தினிலை
யோவாதே நின்மலனுங் குற்றிடலா—லோவாதே
கண்டியிறு நிற்பன் கடவுளத ஞனிதற்குங்
கண்டநிலை யாவா கனம். ௮௭.

ஆயினுஞ்சொல் வாமீங் கருச்சிக்கும் பாங்கினையும்
வாயின் மனத்தின் மதிப்பரிய—தேயன்
சிவனமலன் செப்பிய வாகமத்திற் றேர்ந்தே
பவமுயிர்க்குத் தீரும் படிக்கு. ௮௮.

சத்தியோ சாதத்தாற் கௌவியத்தைத் தானுட்டி
யுத்தரத்தி னுற்பிசைந்தொண் மாலையினைச்—சுத்தநீ
ராட்டியகோ ரத்தா லழுற்றுபங் காட்டியே
யோட்டுகவீ ரம்புருடத் தோடு. ௮௯.

தனித்தனியே யீசானத் தாலே சதக
மெணிக்குறையா தேசெபிக்க வெங்கும்—கணித்திடுக
நாயகத்தைத் தொட்டே நலமார் பிரமங்க
ளேயச் சதங்குறையா தே. ௯௦.

---

(௮௬) வலத்தொடையுள் இடப்புறங்காலை வைப்பது வீராதனமேயாம். இதனை "அனகியே வீராதனமுமயாங் காமிடக்கா, லெனவெடைமே லொன்றச் செறி." என்னும் சைவசமயநெறித் திருக்குறளானுமுணர்க. பத்மாசனமாவது - உள்ளங்கால்கள் மேற்நோக்க இரண்டு புறங்கால்களையும் இருதொடைமீது மாறிவைப்பது. குதிகால் பிசகிற்குக் கீழாக்கி இருகைகளால் இருகாற்பெருவிரல்களைப் பிடித்திருப்பதும், இருகைகளையும் சம்புடமாகச்செய்து மடியில்வைப்பதும் பத்மாசனமெனப்படுவும் சொகாலத்திற் கொள்வதாகத்தியரைபயெனக். (௮௮) உத்தரதிசையை நோக்கும் வாமதேவத்தை உத்தரமென்றார். பின்சந்தம் - சனனி ஆலமப்சத்திசெய்தல்.

அகழச் சிவலிங்கந் தன்னிற் சிவனைப்
புகழப் புரிபூ சனைபோ—னிகழுவே
நாயகந் தன்னி லருச்சிக்க நாண்மலரா
லேயவுப யோகமினி தே.

சிவபத்தர் கைக்கண்டி தானத்தைச் செய்தோர்
பவமற்று மேலே படர்வர்—சிவனுற்ற
நற்புரியும் புக்கிருந்து நம்பனரு ளாற்பாசம்
பகிடத் தொய்ப் பார்பேரின் பம்.

தெரிசிக்கும் புண்ணியத்திற் றேரிலொரு கோடி
பரிசிக்கி லொருமெனப் பார்க்க—பரிசுத்த
நாகியே தாங்கி னவற்றினதி கஞ்செபிக்கி
லாகும் பலமளப்பா ரார்.

கண்டியணிந் தார்தம்மைக் கண்டவுட னேபணியார்
பண்டை நரகிற் படிந்தழிவர்—கண்டியினைப்
பூண்பாரைக் கைதொழுது பூசிப்பார் மேற்புரியிற்
காண்பார் கடவுளடி கள்.

திருநீறு நெற்றி தரியானே யாகிற்
பரிவுறமெய்க் கண்டிபரி யானே—லருமறையின்
வாக்கியத்தி னாலே மகப்புரியு மந்தணன்று
ஞாய்க்கடவோன் கொள்ளா னலம்.

துயிலும்போ துஞ்சலம லஞ்சொரியும் போதும்
பயிலும்போ தும்பரி பாய—லயர்வாக்கு
நோயிற் பிறப்பிறப்பா ரூசத்தி லுந்தரியேற்
காயத்திற் கண்டியெனுங் காப்பு.

---

(௩௪) மேல - சுவர்க்காதிபதங்கள்.

(௩௫) நாங்கின ஆயிரங்கோடி படங்கு பலமெனக்கொள்க.

(௩௬) நாயகத்தோனை - சுவடனான பிராமணிப்புடனே கூடியவதிப பிறந்த.

காய மொருவும்போ தோர்கண் டியைவிழுங்கி
மாயுநர்தா மாய மனத்தின்றி—யெய்வ
ருருத்திரலோ கத்தி னுதிப்பினுமீங் கேயா
சரித்தமலன் றனையடை வார். ௯௬.

கட்டி யிடினே கழுத்தினுறக் கண்டியினை
விட்டிடலை வீயும் பொழுதுயிர்தான்—கிட்டி
யுருத்திர லோகத் துறையுமணி தானை
பரித்திடினர் சொல்வார் பலம். ௯௭.

நின்றுநெடு நீரி னெருப்பிற் பொழிமழையில்
வென்று புலன்களைப்பே ரோர்வெறுத்து—மொன்றினார்கள்
புத்திமுத்தி கண்டியெனி திற்பூண் டவைபொருநராக
கொச்சையருக் கேறுதலை கூறு. ௯௮.

பூணுமற் கண்டியினைப் பூசைபுரி வாபலத்தைக்
காணு ரெனவே கழறுமறை—நாணுதே
பூண்டுசிவ பூசைபுரி வார்புருந்து மேற்புரத்துக்
காண்டிருப்பா ரீசன் கழல். ௯௯.

புண்டரிகத் தோன்மாயன் புத்தேளிர் கோன்முனிவ
ரண்ட மரிக்குமர னைங்கரனுங்—கண்டியினைப்
பூண்டு தமக்குப் பொருந்தகிகா ரம்புரிந்து
காண்டிருப் பார்நிட் களம். ௧௦௦.

நாய்க்குத் தவிசிட்ட தென்னநரர்க் குக்கண்டி
வாய்க்கவிது தன்னைமதி யாமனிதர்—நோய்த்துயருன்
பாதகண் டத்துப் பரித்துமரித துப்படிவர்
கூரிடரா ருங்கீழ்க் குழி. ௧௦௧.

தரித்தே யுரத்திற் சதாட்டக மாலை
பரித்தே யமலன் பதத்தைக்—கருத்தி

(௧௦௪) [illegible]

ணடப்பவர் தாமடி தோறு நணுவர்
படிப்பரிமா யாக பலம். ௧௦௨.

சூட்டி யலணைத் தொழுதணிவார் கண்டிவடம்
வீட்டிவினைத் தீமை விதமனைத்துங் —கூட்டினையு
மிட்டுவிம லன்புரிபுங் கின்புற் றநாதிமலக்
கட்டறக்காண பார்ட்ட களம். ௧௦௩.

கண்டியரி தாகின்மண் ணாலே பணிக்கண்டி
கொண்டணிவார் மூவேழ் குலத்தோடும்—பண்டைவினை
வீட்டிவின் னாள்வ ரெனின்வியன் கண்டிக்குக்
காட்டிடுவா ரார்பலத்தைக் கண்டு. ௧௦௪.

வத்திரத்திற் சூழ்ந்திந்த மாலையினைப் பெட்டகத்து
வைத்தெடுத்துச் சந்திதொறும் வாய்க்கவே—சுத்தவுடற்
பூட்டிடுக பூட்டில் வினையனைத்தும் போக்கியே
காட்டிடுவா ரீசர் கழல். ௧௦௫

பொன்னுலகம் வெந்நரகம் புண்ணியபா வம்புரிவார்
நின்மலனு முண்டென்று நிச்சயித்தா—ரிந்நிலைமை
யாத்திகரே யார்கண்டா ரம்மைப் பலமென்பார்
நாத்திகரென் றேயுளத்து ணுடு. ௧௦௬

நாத்திகர் கேட்க நவிலற்க விந்நூலை
யாத்திகர்க்கார் வத்தா லறிவிக்க—வாத்திகருக்
கன்பா லுணர்த்தினரு மாராய்ந்த வாத்திகரு
மின்பார்ந் திருந்த நிலத் தின். ௧௦௭

சேர்ந்துசிவ லோகத்தை யங்குளபோ கந்திளைத்துத்
தீர்ந்தொடுங்கு நாளிற் செகமெல்லா—மார்ந்தவிரு
ணீங்காதே நீங்கி நிமலனரு ளாற்றினைப்பர்
பாங்காற்றஞ் சத்தியினின் பம்,

சிறப்புப்பாயிரம்.

சாற்றினனே கண்டிவரந் தன்னையெணிச் சம்பந்த
னாற்றினையுஞ் செஞ்சடைமேலார்வித்தான்-கூற்றினைக்கொன்
றந்தணனைக் காத்தா னமர்ந்திலங்கு தில்லைவனத்
தந்தமிலான் றண்ணருளா லாய்ந்து.

உருத்திராக்கவிசிட்டம் முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவமயம்.

உருத்திராக்கவிசிட்டசூசனம்.

இவ்வுருத்திராக்க விசிட்டநூலிற் கூறப்படாதனவாய வேறு சிவாகமாதிகளிற் கூறப்பட்டுள்ளனவற்றில் ஈண்டைக்கின்றியமையாதனசில சுருக்கிவிளக்குதும்:—இவற்றை மேற்படி நூலில் இயைபுநோக்கி ஆங்காங்குக் கூட்டிக்கொள்க.

சந்திரநேத்திரத்துதித்தநீரில் பதினாறுவித வெண்ணிறவுருத்திராக்க மரங்களும், சூரியநேத்திரத்துதித்த நீரில் பன்னிருவிதச் செந்நிறவுருத்திராக்க மரங்களும், அக்கினிநேத்திரத்துதித்தநீரில் பத்துவிதக் கருநிறவுருத்திராக்க மரங்களுமாக முப்பத்தெட்டுமரங்கள் தோன்றின. அவற்றுதித்த அம்மணிகளில் உன்னதமுடையபக்கமே முகமும் உன்னதமில்லாதபக்கமே அடியுமாம். முககணிதங்களை இரேகைகளைக்கொண்டே அறியவேண்டும். அவற்றின்மூலம் பிரமதேவரும் நாளம் விஷ்ணுமூர்த்தியும் முகம் உருத்திரமூர்த்தியும் கேசரங்கள் சகலதேவதைகளுமாம். அவை பதினாறுமுகம்வரையும்

உண்டு. அவற்றுள், ஒருமுகமணிதரிக்கில் சிவபெருமானுக்கும், இருமுகமணி தரிக்கில் சிவசத்திக்கும், மூன்றுமுகமணி தரிக்கில் மும்மூர்த்திகளுக்கும், நான்குமுகமணிதரிக்கில் பிரமதேவருக்கும், ஐந்துமுகமணி தரிக்கில் சதாசிவமூர்த்திக்கும், ஆறுமுகமணிதரிக்கில் சுப்பிரமணியக்கடவுளுக்கும், ஏழுமுகமணிதரிக்கில் சத்தமாதர்களுக்கும், எட்டுமுகமணி தரிக்கில் அஷ்டவித்தியேசுரர்களுக்கும், ஒன்பதுமுகமணி தரிக்கில் கங்கைமுதலிய நவதீர்த்தங்களுக்கும், பத்துமுகமணிதரிக்கில் பத்துத்திக்குப்பாலகர்களுக்கும், பதினொருமுகமணிதரிக்கில் பதினோருருத்திரர்களுக்கும், பன்னிருமுகமணி தரிக்கில் விஷ்ணுமூர்த்தியாகிய வாசுதேவர் முதலிய பன்னிருவர்களுக்கும், பதின்மூன்றுமுகமணி தரிக்கில் சதருத்திரர்களுக்கும், பதினான்குமுகமணி தரிக்கில் அசுவினிதேவதைகளுக்கும் அஷ்டவசுக்களுக்கும், பதினைந்துமுகமணிதரிக்கில் சந்திரன் கருணன் முதலியவர்களுக்கும், பதினாறுமுகமணிதரிக்கில் முப்பத்து முக்கோடி தேவர்கள், பிரமதேவர், விஷ்ணுமூர்த்தி, சிவபெருமானென்னும் அனைவர்க்கும் பிரீதியாகும்.

இம்மணி தரிக்கப்பெறுவோர் எத்தகையரே யாயினும் அவர் சீவன்முத்தரேயாவர். ஒரு சுணங்கன் தரிக்கப்பெறினும் நற்கதிபெறுவது திண்ணம். பற்பல தெய்வநதிகளின் மூழ்குதல், பரிமேதமுதலிய யாகமியற்றுதல், ஏழுகோடி மகாமந்திரங்களையுமெண்ணுதல், ஐந்தழலினிடைவதிந்து அருந்தவம் புரிகுதலாதிய பலன்களையும் எளிதின் நல்கும். முப்புரிநூலின்றி வேதமோதின் அது பயன்படாவாறுபோல, விபூதியோடு உருத்திராக்கவடமுமின்றிச் செய்யும் நீராடல் ஓதல் ஈதல் தென்புலத்தோர்க் குதவல் சிவனைப்பூசித்தல் முதலியவை சிறிதும் பயன்படாவாம். கையிற்றரித்து எந்நீரில்மூழ்கினும் சிவகங்கையில் மூழ்கியபலன் சித்திக்கும். ஒருவர் ஆயிரமணி

தரிக்கப்பெறின் சிவனெனவே தேவரும்வழிபடத்தக்கவராவர். பஞ்சாக்கரவுச்சாரணத்தோடு இம்மணிகளை அணியப்பெற்றவர்பால் சிவபெருமான் என்றும் சாந்நித்தியராயிருப்பர். அவருறையுந்தலம் முத்தித்தலமாகும். அவரைத்தரிசித்தவருந்தேவரானர். இன்னும் இவ்வுருத்திராக்கவிசிட்டநூலில்விதந்தருளிய பலன்களையளிப்பதுமல்லாமல், ஐந்துமுகமணி புணர்தற்குரியரல்லாத பிறமகளிரைப்புணர்ந்த பாவத்தையும் போக்கும். ஏழுமுகமணி கோவதையையும் போக்கும். எட்டுமுகமணி பொற்களவு, துலாதானமுதலிய தானமேற்றல், பிறரன்னங்கவர்ந்துண்ணலாதியவற்றின் பாவத்தையும் போக்கும். ஒன்பதுமுகமணி ஆயிரம் உயிர்வதையையும் நூறுபிரமவதையையும் பூதம் பிசாசம் சர்ப்பமுதலியவற்றாலாகும் விக்கினங்களையும் போக்கிச் சித்திமுத்திகளைக் கொடுக்கும். பதினொருமுகமணி ஆயிரம் அசுவமேதபலத்தையும் நூறு வாசபேயபலத்தையும் இலக்ஷம் கோமேதபலத்தையும் நல்கும். பன்னிருமுகமணி கோமேதபலத்தையும் அசுவமேதபலத்தையும் சுவர்ணதானபலத்தையும் அளிக்கும்.

இத்தகையமணிகளுள்ளே சிகைக்கு ஏகமுகமணியும், சிரசுக்கு இரண்டுமுகம் அல்லது பதினொருமுகமணிகளும், காதுகளுக்கு ஐந்து ஏழு பத்துமுகமணிகளும், கண்டத்துக்கு எட்டுமுகமணிகளும், உதரத்துக்கு நாலுமுகமணிகளும், வாகுகளுக்குப் பதின்மூன்றுமுகமணிகளும், மணிக்கட்டுகளுக்கு ஒன்பதுமுகமணிகளும், உபவீதத்திற்குப் பதினான்குமுகமணிகளும், மார்பிற்கு எம்முகமணிகளும் உரித்தாகும். ஆறுமுகமணி வலப்புயத்தினும், ஒன்பதுமுகமணி இடப்புயத்தினும், பதினொருமுகமணி சிகையினும், பன்னிருமுகமணிகாதுகளினும், பதினான்குமுகமணி சிரசினும் தரிப்பதும் உத்தமமே. ஒன்று ஐந்து பதினொன்று பதினான்குமுகமணிகள் தினமும் பூசித்

தற்கு மிகச்சிறந்தனவாகும். சயனத்திலும் மலசலமோசனத் திலும் புணர்ச்சியிலும் நோயிலும் சனனசௌசம் மரணசௌ சங்களிலும் உருத்திராக்கதாரணங்கூடாது. இக்காலத்திலும அணிந்திருத்தல் வேண்டுமென ஆங்காங்குக் கூறுவது பீடை யினிவிர்த்திப் பொருட்டாகலின் சிகையிலும் காதுகளிலும் உபவீதத்திலும் எப்பொழுதுந் தரித்துக்கொள்ளலாம் இவ்வா றன்றி நீக்கமில்லாதிருக்கும்படி கண்டத்தில் முப்பத்திரண்டு மணியேனும் அல்லது ஒருமணியேனும் தரித்திருக்கவேண்டு மென்பதும் விதியேயாம்.

இனிச்செபத்திற்கு விரல்களுள்ளே அங்குஷ்டத்தினால் மோக்ஷமும், தர்ச்சனியால் சத்துருநாசமும், மத்திமையால் அர்த்தசித்தியும், அநாமிகையால் சாந்தியும், கனிஷ்டையால் இரக்ஷணையுமாம். மணிகளுள்ளே சங்கமணிகளால் ஐசுவரிய மும், படிகமணிகளால் மோக்ஷமும், பதுமமணிகளால் புஷ்டி யும் இலக்ஷ்மீகரமும், புத்திரதீபமணிகளால் புத்திரர் பசு தா னியாதி அபிவிர்த்தியும், பவளமணிகளால் வசியமாதிகளும், முத்துமணிகளால் சர்வசித்தியாதிகளும், மாணிக்கமணிகளால் உலகவசியமாதிகளும், மரகதமணிகளால் சத்துருசபமுதலிய வைகளும், குசக்கிரந்திமணிகளால் பாவநாசமும் வித்தியாபி விர்த்தியும், பொன்வெள்ளிமணிகளால் காமிககன்மாதிகளும், மாதிருகாக்ஷரமணிகளால்வாக்குசித்தியும், இரசமணிகளால் சர் வகாரியசித்தியும், உருத்திராக்கமணிகளால் போகமோக்ஷங் களும் உண்டாமாகலின், இவ்வுருத்திராக்கமணிகொண்டு ஒரு ருச்செபிக்கினும் ஒன்றுகோடியாமென நூல்களிற் கூறப்படுத லால்உருத்திராக்கமே செபத்திற்கு எவற்றினும் சிறந்தசாதன மென்று தெளிக.

இச்செபமாலை கொண்டு செபிக்குங்கால் நூற்றெட்டு அல்லது எண்பத்துநான்கு முதலியவாகக் கூறப்ப[illegible]யவாகா

சனங்களுள், பத்திராசனம் முக்தாசனம் மயூராசனம் சித்தாசனம் (அல்லது சிங்காசனம்) பத்மாசனம் சுவஸ்திகாசனம் வீராசனம் கோமுகாசனம் சுகாசனமென்னும் நவாசனங்களும செபத்திற்கு யோக்கியமெனப்படுதலின், இவற்றுள் இயன்றதொன்றிலிருந்து, அபிசாரம் கிரசம் உச்சாடனமுதலியவற்றின் சித்திக்குக் கருநிறமாகவும், வசியாதியவற்றின் சித்திக்குச் செந்நிறமாகவும், முத்தியாதியவற்றின் சித்திக்கு வெண்ணிறமாகவும், உபாசனமூர்த்திகளைத் தியானித்துச செபிக்கவேண்டும். அகோராதி உக்கிரமூர்த்தி தியானத்தினல் உடனே பாவம் ரோகமுதலியவற்றின் நாசமும், சதாசிவாதி மிசிரமூர்த்தி தியானத்தினல் சிலகாலத்தின் பின்னர்ச் சகலசித்திகளும், சாம்பசிவாதி சாந்தமூர்த்தி தியானத்தினல் விரைவும தாமதமுமின்றிச் சாந்தி ஞானம் முதலியவைகளும் உண்டாகுமெனக்கொள்க. இந்நூலிற் கூறியபடியன்றி வசியம், வியாதி, அபிசாரம், துவேஷம், தனலாபம், ஆகருஷணம், சாந்தி, மோக்ஷம எனப்படும இவ்வெண்வித பலன்களை நாடி. முறையே கிழக்காதி யெண்டிக்குகளையும் நோக்கியிருந்து செபித்தலும் உண்டு. ஆசையுண்டாயிற் பாவமிகுமாகலின் செபமாலையில் ஆசையுறாமற் செபிக்கவேண்டும் இன்னும் விரிக்கிற் பெருகும். ஏனையவற்றையும், இதுபற்றிய சரித்திரங்களையும் உபதேசகாண்டம் பிரமோத்தர காண்டம் சிவரகசியம் கடம்பவனபுராணமாதியவற்றிற்காண்க.

உருத்திராக்கவிசிட்டசூசனம் முற்றிற்று.

சிவசண்முகன்றுணை.

திருக்கோயிற்குற்றம்.

திருக்கோயி றன்னின்மலஞ் சலம்விடுத லுமிழ்தல்
திருவிளக்குச் சாயையிலிங் கச்சாயை கடத்தல்
திருக்காலாய் வலம்வருத லோடிவலம் வருதல்
ஒண்டொடியே சியாப்புணர்த லுற்றவரை நினைத்தல்
மருங்காழ்நின் மாலியத்தைச் சிவன்றனக்கே முகையை
வழிகடத்த லாடையின்றி மருவுதல்கான் றுமிழ்தல்
பெருக்கநீ றணியாமை பெலிப்பற்று மிதித்தல்
பெலிபீடங் குறுகநிற்றல் பெருமானைச் சந்நிதியில். க.

பாடனே யுபசார தண்டபெலி பீடம்
இலிங்கமிவை சாயைமிதித் தேகுதல்பொய்ம் மொழிதல்
பெறிதுவே பசிபிறர் நாரத்தை விரும்பல்
பெரும்புனலா லிருபாதங் கழுவாமை சயனம்
சேறுபா கிலேகினறம் பலமுமிழ்த றிருடல்
திருக்கோயி னியமத்தைச் செய்தவத்தோர் தங்கள்
சீற்றணியுஞ் சடைமுடியா ராகமத்திற் சொல்லுமிவ்
வாறைந்தோ டிரண்டுகுற்ற மாகா வன்றே. உ.

திருக்கோயிற்குற்றம் முற்றிற்று.

இவ்வாசிரிய ரருளிச்செய்தவையென மூன்று பிரதிக ளிற் கிடைத்த இச்செய்யுட்கள் கடம்பவன புராணக்கருத் தையே ஒத்திருக்கின்றன, ஆனால், பிரதிகளில் இரண்டொரு பாடபேதமாத்திரம் உண்டு.

(உ) பெறிதுவே—பெறுய இறுவென இரண்டாகக்கொள்க.

உ

திருக்கோயிற்குற்றச்சூசனம்.

இம்முப்பத்திரண்டு குற்றங்களுள்ளே சிலவற்றைச்சொள்ளாது வேறு சிலவற்றைக் கொள்ளுவதும் சிலநூற்றுணிபு அவையும் எவரும் ஒப்ப முடிந்தவென்பார் அம்முப்பத்திரண்டையும் இவ்வாசிரியர் அருணகிரிபுராணம் வலம்புரிச்சருக்கத்தில் (௯0) வது செய்யுண்முதலியவற்றில் விளக்கி, இங்ஙனங் கோடலை இவ்விருசெய்யுளின் விளக்கியருளினர். ஆதலின், அத்தொகையினடங்கிய பிறவும் ஆலயத்தில் இயற்றத்தகாதனவேயெனக் கொள்க, ஸ்நானஞ்செய்யாமலும் ஆசௌசத்துடனும் செல்லுதலாதிய ஏனைக்குற்றங்கள் இவ்விருதிறத்துள்ளே அசுசிமுதலியவற்றடங்கும். அஃதறிந்தடக்கிக்கொள்ளல்வேண்டும். விரிப்பிற் பெருகும்.

இக்குற்றங்கள் அபுத்திபூர்வமாகநேரின் வேதத்திலுள்ள உருத்திரமந்திரத்தை ஆயிரமுருச்செபிக்கின் முற்றுமகலும். அவ்வேதவாக்கிய மந்திரங்களை உச்சரித்தற்கு அருகரல்லாதவர் அகோரமந்திரத்தைஆயிரமுருச் செபிக்கக்கடவர். இக்குற்றங்களைப் புத்திபூர்வமாகவேயியற்றின் தப்பாது எரிவாய் நிரயத்தில் அழுந்துவது திண்ணம். இதற்குப் பரிகாரமுமில்லை என்பது வேதாகமபுராணாதிகளின் துணிபாகலின், ஆலயத்திலே புண்ணியத்தை நாடிப்போய் இத்தகைய செயல்களால் பாவத்தைத் தேடிக்கோடல் முறையன்று. ஆகையால், இவற்றுள் ஒன்றனையுமியற்றாது தத்தமக்கு விதித்தவாறே எவ்வெல்லையினின்று சுவாமிதரிசனஞ்செய்து திருவருளைப்பெற்று மீள்வதே கடமையாம். சுபம்.

திருக்கோயிற்குற்றச்சூசனம் முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மறைஞானசம்பந்தநாயனார் திருவடிவாழ்க.

பரிசோதனைப்பத்திரம்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை	திருத்தம்
கூ	உரு	ாளபஞசா	ரசபஞ்சா
கரு	௰எ	றுத்தி,	றுத்தி
உக	கஅ	கதிடை	கத்திடை
உஎ	உசு	துளை	துறை
௩க	உச	ஆட்றி	ஆடபி.
ருச	உஎ	ஜோன்றுமாகு	ஜோனைமழு
சுசு	உரு	செய்தவ	செய்தலி